75 років
Служжи Народові

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
Тел. з Ню Йорку:
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXV. Ч. 134. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 18-го ЛИПНЯ 1968 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JULY 18, 1968 No. 134. VOL. LXXV

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Середа, 17 липня, 1968

В АМЕРИЦІ

ВІЦЕ-ПРЕЗИДЕНТ ГЮБЕРТ ГОМФРІ ПІДТРИМУЄ проєкт змінити отеперішню систему щорічної рекрутації у двох основних пунктах: брати до військової служби наймолодших, а не найстарших зобов'язаних і здатних до неї юнаків та брати їх за жеребом, щоб виминути закиди протекціоналізму і покривдження бідних, які не можуть студіювати у високих школах. Рекрутація наймолодших у військовому віці вможливить теж краще планування для молодих людей, бо тепер вони впродовж років не певні, що з ними станеться.

В ЗАТОЦІ СВ. АННИ БІЛЯ ДЖАМЕЙКИ РОЗКОПУВАТИМУТЬ МОРСЬКЕ ДНО у пошукуванні за рештками двох кораблів, які буцім-то лежать там від століть. Існує теорія, що це кораблі „Капітана" і „Сант'яго", якими Колюмб плив четвертий раз в сторону Америки та які покинув в 1503 році. Цією справою близько зацікавились французькі археологи і нурці.

ВІЦЕ-АДМІРАЛ ГАЙМЕН РІКОВЕРХ КРИТИКУВАВ на конґресовій Бюджетовій Підкомісії для морських справ державну Морську Академію, яку він сам скінчив у 1922 році. Адм. Ріковер — це один з найбільших авторитетів в ділянці підводних атомових човнів. Він твердив, що названа Академія має перестарілі методи та що не виховує таких зрілих, певних себе і добре вишколених молодих морських старшин, які потрібні в теперішніх часах.

КАНАДІЙСЬКИЙ ГЕНЕРАЛЬНИЙ ПОШТМАЙСТЕР ЕРІК КІРЕНС ПЕРЕСТЕРІГ канадійців, щоб не висилали ніяких посилок другої, третьої й четвертої кляси, бо у випадку поштового страйку ті посилки лежатимуть, поки не закінчиться штрайк. До тих категорій належать газети, журнали, друки, листівки з привітами і малі пачки. Робітнича спілка поштових робітників і службовиків домагається 75-центової підвишки на годину праці й колективного договору праці на 14 місяців. Тепер канадійський поштар, що працює в поштовому уряді, заробляє 2.75 за годину, а носильний пошти — 2.63 дол.

ПРОКУРАТОР ВИМАГАТИМЕ КАРИ СМЕРТИ для вбивника сенатора Роберта Кеннеді 24-річного йорданського араба Сіргана Б. Сіргана. Розправа проти нього розпічнеться в Лос Анджелесі 19-го ц.м. Акт обвинувачення закидає йому одно вбивство першого ступня (пляноване) і 5 насильних замахів з заміром убивства: це випадково поранені свідки його атентату проти сенатора Кеннеді.

ПОЛІЦІЯ ДІСТАЛА ЩЕ ОДИН ДОКАЗ, що арештований в Лондоні Рамон Джордж Снейд, це дійсно Джеймс Ерл Рей, якому закидає вбивство д-ра Мартіна Лютера Кінґа. Брат Джеймса Рея Джан дістав з Лондону листа, підписаного „Лорд Р. Дж. Нейд", який проте насправді — за почерком письма і змістом листа — є Джеймсом Реєм М. і він просить свого брата Джана виплатити 600 дол. адвокатові Артурові Гейнесові, що боронить його, „а як вернуся до Америки, то ми це полагодимо". Звідкіль Рей має такі гроші — це загадка для поліції.

У СВІТІ

ПІВНІЧНО - В'ЄТНАМСЬКІ КОМУНІСТИ ПРИЗНАЛИ, що під час перерв на засіданнях Паризької конференції вирявили в приватних розмовах між американськими й північно - в'єтнамськими делегатами „поважні справи". Але вони далі заперечують, наче б у тих розмовах добуто будь-який успіх та наче б Паризька конференція осягнула кращі шанси. Північно - в'єтнамські делегати у Парижі твердять далі, що американці говорять про покращання шансів Паризької конференції — щоб заспокоїти нарід в ЗСА.

СОВЕТСЬКИЙ МАРШАЛ АНДРЕЙ ГРЕЧКО ПРИБУВ до Альжирії, щоб переговорити з альжирським президентом Хуарі Бумедієном про советсько - альжирську військову співпрацю. Хоча офіційно заявлено з альжирського боку, що Альжирія не признала Совєтам постійної бази в Мер-ель-Кебір, проте у тому порті, що його розбудовано під час другої світової війни і після того Франція — перебувають постійно советські воєнні кораблі.

ЗАХІДНЬО - НІМЕЦЬКИЙ УРЯД НАПОЛЯГАЄ на західні держави з Атлантійського Союзу, щоб вони виразно визначили міжнародний статус Західного Берліну. Західня Німеччина визнає формальний суверенітет над Західнім Берліном чотирьох сиґнаторів з Потсдамського договору, у практиці суверенітет трьох західніх великодержав. Але в конституції Німецької Федеративної Республіки Берлін зазначений, як окрема автономна провінція, приналежна до тієї Республіки, і в західньо - німецькому парляменті засідають представники Західнього Берліну, хоч і без права голосування. Бони передбачає дальші совєтські й східньо - німецькі провокації на адресу Західнього Берліну.

ФРАНЦІЯ ПЕРЕВЕЛА в минулий понеділок другий цього літа штучний ядровий вибух на острівці Мурурoа на Тихому океані. Ці експерименти закінчаться осінню ц. р. вибухом першої французької водневої бомби. Японія, Нова Зеляндія і Перу запротестували проти тих вибухів, які розпочалися 7 липня ц. р.

АМБАСАДОР ЗСА В ОН ДЖОРДЖ БОЛЛ ПЕРЕВОДИТЬ тепер подорож по вісьмох країнах і в минулий понеділок був в Ізраїлі. Він вручив ізраїльському прем'єрові Леві Ешколеві листа від президента Линдона Джансона.

БРИТІЙСЬКА ПАЛАТА ГРОМАД ПРИЙНЯЛА 298 голосами проти 242 постанову про загострення торговельної блькади проти Родезії. Палата лордів відкинула була первісну таку ухвалу палати громад, але тепер, мабуть, затвердить її. Між Британією і Родезією існує гострий спір, від коли біло-расистський уряд Іяна Сміта проголосив в листопаді 1965 року незалежність Родезії, без згоди і порозуміння з Британією.

В ЙОРДАНІЇ ПРОГОЛОШЕНО, що тамошній наступник престолу, князь Гассан, молодший брат короля Гуссейна, заручився з 20-річною Сарват Ікрам Уллах, дочкою колишнього пакістанського міністра закордонних справ. Король Гуссейн надав тій пакістанській дівчині титул княжни. Гассан і Сарват познайомились в Британії, де вони разом студіювали в Оксфордському університеті.

НА ЖЕНЕВСЬКІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ РОЗБРОЄННЯ БРИТАНІЯ ВІДНОВИЛА справу заборони підземних ядрових вибухів. Міжнародний договір з 1963 року забороняє такі вибухи в повітрі, на землі й під водою, але дозволяє переводити їх під землею. СССР погоджується на заборону також підземних експериментів, але відкидає будь - яку міжнародну контролю над зберіганням тієї умови в практиці.

ПРИВІТАЙМО ГІДНО УКРАЇНСЬКОГО КАРДИНАЛА

Високопреподобні і Всечесні Отці, Шановні Предсідники Церковних і Народних Організацій, Дорогі Браття і Сестри!

Приїзд Блаженнішого Первоієрарха Кардинала Кир Йосифа на американську землю, це перша історична подія, яка відбудеться в ЗСА. Ми, Українці Католики, будемо мати честь і шану вітати українського Кардинала в особі Блаженнішого Первоієрарха Кир Йосифа Сліпого.

Блаженніший Кардинал Йосиф прибуде до Філядельфії в суботу, 20 липня 1968 літаком Істерн Ейр Лайнс, в годині 2.27 пополудні. На летовищі будуть його вітати церковні і світські провідники при численній участі молоді української спільноти. Того самого дня, о год. 7:00 вечора, відбудеться бенкет в честь Блаженнішого Кардинала Йосифа, в готелі Шератон, у Філядельфії. В неділю, 21 липня 1968 о годині 11:00 перед полуднем Його Еміненція Кардинал Йосиф відслужить Соборну Архиєрейську Службу Божу, на арені СПЕКТРУМ, в південній частині міста Філядельфії.

Дорогі в Христі! Блаженніший кардинал Йосиф Сліпий буде не тільки Гостем Митрополита, але всіх українців католиків, усіх церковних і народних організацій, тому всі своєю особистою присутністю повинні пошанувати Високодостойного Гостя. Первоієрарх Йосиф приїхав здалека, щоб бути з нами, чи ми будемо жалувати труду прибути до Філядельфії, щоб побачити Високодостойного Гостя, який за Католицьку Віру терпів 18 років в большевицьких в'язницях? Я сильно вірю, що Духовенство, Монаші Чини і Згромадження, церковні і народні провідники зі своїми членами та всі українці католики будуть старатися взяти участь в торжествах у Філядельфії 20 і 21 липня ц. р. в присутності Блаженнішого Кардинала Йосифа.

З цього приводу бажаю всім щасливої подорожі до Філядельфії і повороту до своїх домів. Благословення Господнє на Вас.

† АМВРОЗІЙ, Митрополит

Дітройт готовиться вітати Блаженнішого Верховного Архиєпископа Кардинала

Дітройт. (В. Н.). — Щойно в останніх днях червня ц. р. врадувала громадян вістка, що Високодостойний Гість українців у Новому Світі, Первоієрарх Української Католицької Церкви, її Верховний Архиєпископ, Кардинал Йосиф Сліпий, поширив свої відвідини в Америці теж на Дітройт, а саме в понеділок 29-го і вівторок 30-го липня. Негайно заходом передусім духовенства зібрано представників парохій і церковних та світських установ, обрано Комітети і Комісії, що розпочали працю для гідної зустрічі. До головного Комітету ввійшли пароxи всіх Церков у Мишиґені, а саме оо.: прал. М. Бохневич, ігум. І. Лотоцький, сов. І. Прокопович, Є. Барнич, І. Лазар і Р. Бялецький. До Екзекутивного Комітету обрані: д-р Б. Лончина — голова, о. П. Пащак ЧСВВ — координатор, мгр. М. Дужий — екз. дир. М. Мушинський — скарбник, інж. Б. Федорак — секретар і заступники голови: інж. В. Колодчин, інж. В. Тустанівський та 14 інших представників гром. установ. Створено 8 Комісій: Привітання, Програмову, Бенкетову, Запрошень, Пропаґанди, Господарську, Концертову й Фінансову. Вони майже всі в особах їх предсідників з обов'язком запросити до складу Комісій відповідних людей-фахівців. Це зроблено в близьких днях і вже всюди відбуваються засідання та розгортається праця.

Досі випрацьовано програму обох днів покишо загально. У понеділок 29-го ц. м. перші зустрінуть на летовищі Верховного Архиєпископа духовні і визначні особи. Відтак Блаженніший Йосиф перейде серед виструнчених рядів молоді до „ресепшен-рум" на тому ж летовищі, де привітають Його зібрані там особи, представники церковних і громадських організацій, вручаючи насамперед хліб і сіль, як народний привітальний дарунок. Після того Верх. Архиєпископ відїде до свого мешкання (два „Лінкольни" поставила до розпорядимости нашого Гостя Компанія Форд-Мотор).

Увечері в год. 7.30 в Арені Кобо-Гол відбудеться торжественний Молебень у честь Матери Божої, що його відправить Блаженніший Кардинал в окруженні духовенства. Заля, в якій вміщається 10.000 осіб і це важне, аби їх нименше зібралось, буде вже готова в 6.30, так, що громадяни матимуть змогу свобідно вибрати собі місця. Вступ на Молебень буде вільний. Також безплатно дістануть усі летючку з програмою, разом з конвертами на „Дар Любови". Пам'яткові жетони можна буде купити при вступі до залі. Перед і під час Молебня співатимуть об'єднані хори Дітройту. На арену вмаршує перед Молебнем наша молодь зорганізованими рядами, а після нього відмаршує, дефілюючи перед Високодостойним Гостем. Відтак довший час Він приймати ме представників установ та громадян.

Ранком, у вівторок 30-го липня, в Церкві Непор. Зачаття, буде відправлена Архиєрейська Богослужба в співслуженні духовенства (година покищо невідома). Після того Верх. Архиєпископ огляне наші парохії в Дітройті і відбуде декілька офіційних візит, точніше ревізит, тим церковним, державним чи міським достойникам, що його вже перед тим мали нагоду привітати.

О год. 6.30 відбудеться привітальний Бенкет в Кобо-Гол Балевій залі, де є місце для більш як двох тисяч осіб. Квитки по 15 дол. від особи можна вже дістати в Діловому Комітеті, в українських парохіях або в Кредитівках. Під час Бенкету приграватиме оркестра мандолінова, зложена з 60 дітей в віці 8 до 14 років, а під кінць бенкету виступлять три хори — Трембіта, Капеля Бандуристів і Бандуристок, — одні після другого з їхніми концертами. Кінець буде ок. 10-ої години. Після того буде дана нагода представитись И. Емін. Кардиналові тим це особам, подиві чи в делеґації, які досі не могли це зробити.

Метою цієї покищо неповної програми зустрічі є вияви якнайбільше радості, подиву і синівської любови для Особи Високодостойного Гостя і не перемучувати Його непотрібними церемоніями чи розмовами.

СССР і його сателіти ультимативно вимагають від ЧСР „виправдання"

Прага. — Чеський уряд дістав від СССР'ч, його 4-ох вірних сателітів — Польщі, Східньої Німеччини, Мадярщини і Болгарії — листа з вимогою, щоб той уряд „впродовж найдалі двох тижнів" зустрівся з найвищими представниками названих держав і „виправдав" демократизаційні реформи в ЧСР. Лист комуністичних головачів, які на початку цього тижня нараджувались у Варшаві над змінами, що проходять в Чехословаччині, погоджується на суґестію чеського уряду, що той готов перевести інформаційні розмови з кожною окремою названою „союзною братерською" країною, але наполягає, що після тих двосторонніх розмов повинна відбутися збірна конференція СССР і всіх його сателітів, включно з Чехословаччиною. Чехословаччина відмовилась була взяти участь у Варшавській конференції, вважаючи, що держави Варшавського пакту безсовісно і несклушно встрявають у внутрішні її справи, але погодилась відбути конференції з кожною з отих комуністичних країн окремо, щоб з'ясувати „непорозуміння" з приводу внутрішньо - крайових реформ в ЧСР. У теперішній ноті до ЧСР Москва і її сателіти знову закидають Чехословаччині, що її реформи „ведуть до ревізіонізму, який погрожує загрозу збоку контрреволюційних сил, які сприяють імпер'ялістичній'. Ця московсько - сателітська нота загострила кризу, яка настала у відносинах ЧСР і Москвою та Східньою Німеччиною й Польщею. Москва і названі її сателіти скріпили позиції сталінської опозиції в чеській компартії, лідерами якої є кол. міністер закордонних справ Вацлав Давід і кол. президент Антонін Новотни. Совєтські війська все ще перебувають на території ЧСР, хоч маневри скінчилися вже два тижні тому. Вони виправдують те своє перебування нібито потрібним станом чеського війська під час маневрів і тому виправдують потребою нових маневрів. Уряд ЧСР формально зажадав відкликання совєтського війська, яке прийшло на маневри силою к. 16.000 війська, крім танкових і летунських з'єднань.

В Іраку переведено державний переворот

Бейрут, Ливан. — В столиці Ливану отримано відомості, що в Іраку переведено безкровний державний переворот, при чому скинено президента Абдеда Рахмана Аріфа й димісіоновано весь уряд, що його прем'єром був Тагер Єгія. Президент Аріф прийшов до влади в квітні 1966 року після вбивства свого брата, президента Абдела Саляма Аріфа. Обидва вони правили подиктаторськи, що породило щораз поглиблювало невдоволення в різних прошарках громадянства. Не відомо ще, хто властиво перевів теперішній переворот, але здогадуються, що це зробила націоналістична арабська партія Баат, яка править в Сирії і є прихильна президентові Абделі Гамаль Нассерові. В такому випадку цей переворот скріпив би в Іраку і на всьому Середньому Сході позицію Совєтів, які інфільтрували своїми військовими й політичними „дорадниками" Єгипет, Сирію, Ірак і Ємен. Всі ті країни зірвали були дипломатичні взаємини з З-СА в червні минулого року, у зв'язку з ізраїльсько-арабською війною.

Конґрес відновить наради після виборчих конвенцій

Вашингтон. — Конґресові лідери рішили, що обидві палати Конґресу роз'їдуться на літні ферії, сполучені в цьому році з передвиборчою кампанією 3 серпня ц. р., але повернуться до праці зараз після Дня Праці, що припадає на 2 вересня ц. р. Обидві партійні передвиборчі конвенції припадають на місяць серпень: 5 серпня конвенція Республіканської партії в Маямі Біч на Флориді і 26 серпня Демократичної партії в Шикаґо. Повернувшись у вересні до праці — Конґрес засідатиме до жовтня ц. р. Обидві палати Конґресу мають ще великі законодатні залеглості, при чому деякі закони — бюджетового характеру — мусять бути схвалені. Тому обидві палати поспішають, працюючи по кільканадцять годин денно шість днів в тижні. У минулий понеділок полагоджено під час 13-годинного засідання 25 законопроєктів в Палаті репрезентантів.

Знайдено бомбу біля мехіканського консуляту в Нюарку

Нюарк, Н.Дж. — У вівторок 16 липня ц. р. поліція знайшла годинникову бомбу в металевій смітярці біля будинку мехіканського консуляту й туристичного мехіканського бюра в Нюарку біля Ню Йорку. Виявлено ту бомбу внаслідку анонімової телефонічної перестороги до редакції місцевого щоденника "Newark Star Ledger". Це вже 10-те з черги підкинення бомби під будинки чи дипломатичні представництва або туристичні бюра тих держав, які зберігають торговельні взаємини з Кубою Фіделя Кастра.

Андрій Добрянський виступить цієї суботи на „Союзівці"

Союзівка, Керґонксон. — В найближчу суботу, 20-го липня, у програмі щотижневої мистецької імпрези виступить наш славний оперовий співак Андрій Добрянський, якому на фортепіяні акомпаньюватиме маестро Роман Стецура. Програму урізноманітнить виступ ансамблю Союзівки. Опісля, під час забави, відбудеться вибір уже третьої з черги „кралі тижня" Союзівки. Цьоготижневою кралею є Марта Стратієнко, а її попередницею і першою кралею тижня була Ліда Тимяк. Ролю конферансьє під час концерту і опісля забави та вибору кралі виконуватиме маестро Володимир Гентиш.

Андрій Добрянський

В Сити Голл в Ню Йорку відбулася церемонія Тижня Поневолених Націй

Ню Йорк. — Тиждень Поневолених Націй, проголошений президентом Джансоном на підставі відомого Публічного Закону 86-90, почався тут, як і в цілій країні в неділю, 14-го липня та триватиме до суботи, 20-го липня. В неділю, як уже інформовано, відбулися торжественні Богослуження в церквах в намірені поневолених, а у вівторок, 16-го липня, о год. 11-ій перед полуднем відбулася тут формальна церемонія в Сити Голл. З уваги на неприявність в місті посадника Ліндсея, його заступник Тимоті В. Костелло прийняв чисельну репрезентацію багатьох національних груп тих народів, що ще досі перебувають у комуно - московській неволі, між ними й українську репрезентацію, яку становили: екзекутивний віце-президент УККА Йосиф Лисоґір, директор канцелярії УККА мгр. Іван Базарко, голова місцевого Комітету Об'єднаних Американсько - Українських Організацій — Відділу УККА адв. Романа Гуглевич, голова Окружної Ради Союзу Українок Америки пані Оксана Рак, секретарка цієї Ради пані О. Шур, заступниця гол. предсідника УНСоюзу пані Марія Душник, редактор видань УККА д-р Володимир Душник, д-р Ол. Соколишин, пані Р. Полчої — голова 72-го Відділу СУА, В. Харук з 2-го Відділу ООЧСУ та ін. Українська репрезентація зокрема вирізнялася участю в ній групи молоді місцевого Осередку СУМА, що під проводом свого голови Корнеля Василика прийшли на цю церемонію в національних одягах та з прапорами. До групи належали: Євгенія Кузьмович, Галина Лев, Ярослава Кукурудза, Олександра Цебрій та Марія Варна. Прийнявши репрезентацію, виконуючий обов'язки посадника Т. В. Костелло проголосив підписану мейором Ліндсеєм Проклямацію Тижня Поневолених Націй в Ню Йорку із закликом, щоб відзначити цей Тиждень молитвами та новими зусиллями для мирного визволення поневолених.

Тиждень Поневолених Націй у Філядельфії

Комітет Поневолених Націй у Філядельфії під почесним головством Джеймса Г. Тейта, мейора міста, та з участю організацій: Український Конґресовий Комітет Америки, Вірменська Революційна Федерація в Америці, Козацький Національний Визвольний Рух, Кубинський Революційний Рух, Естонський Комітет Філядельфії, Федерація Американських Громадян Німецького Походження, Американська Мадярська Федерація, Лотиська Рада Церков і Організацій, Литовська Американська Громада, Польсько - Американський Конґрес Східньої Пенсилвенії та Young Americans for Freedom влаштовує велику міжнаціональну маніфестацію на площі „Індепенденс Голл" при 5-тій вулиці, між Арч та Маркет вулицями в неділю, 21-го липня. На маніфестації промовлятимуть: конґресмен Ричард Швайкер; мейор міста Філядельфії Джеймс Г. Тейт, член кабінету губернатора Пенсилвенії Терім С. Гемілтон, проф. Остин Дж. Епп — голова Філядельфійського Комітету Поневолених Націй. Програму вестиме секретар Комітету Поневолених Націй ред. Ігнат Білинський. З огляду на український торжества, зв'язані з приїздом Блаженнішого Верховного Архиєпископа Кардинала Йосифа, Комітет переклав маніфестацію на 6-ту годину вечора.

На „Союзівці" відбувся попис хлоп'ячого та відкриття дівочого таборів

Керґонксон. — Минулої суботи, 13-го липня 1968 р. Тут на „Союзівці" перед будинком „Львів", в якому приміщуються дитячі табори, відбувся попис близько чотирьох десятків хлопців, закінчення їх тритижневого табору. В програму попису ввійшли деклямації, співи, танці, впоряд та короткі сценки, виведені силами таборовиків в українській мові. Попис відбувся в приявності батьків та гостей, між якими були о. парох Любомир Гузар, гол. предсідник УНСоюзу Йосип Лисоґір з дружиною, гол. секретар Ярослав Падох, гол. радний Степан Гавриш, голова перт-амбойської округи Теодор Трензелюк, секретар з Вілмінґтону, Петро Щерба з дружиною, голова Відділу з Ню Бронсвик інж. П. Грабович і ін. Від УНСоюзу працав дітей і батьків гол. пред. Й. Лисоґір, а управителька табору п. Зиновія О. Піриґ вказала батькам на виховне значення таборів та подякувала їм за участь їх дітей в таборі, а УНСоюзові за влаштування таборів. Від батьків подяку для управи табору та УНСоюзу склала д-р Марія Дидо. Після відчитання останнього працального наказу та стягнення прапорів, під спів національних гимнів, й молитви, табор закінчено, після чого батьки забрали дітей до дому. Крім управительки п. Піриґ, та її заступниці Христі Принади, таборовиками опікувалися сестрички Марія Іськів, Люба Сіра, Таля Даниш, Наталя Чума, Ірина Демків, Марта Кузьмович, та братчики Василь Рудик і Мирон Телюк.

На другий день, в неділю після полудня, відбулося святочне відкриття дівочого табору, до якого зголосилося рекордове число понад 60 дівчат. Таборовики поставали колесом довкруги машту, на який під спів гимнів, піднесено минулого дня зняті, національні прапори. Парох о. Любомир Гузар провів молитву, після чого управителька табору п. З. Піриґ привітала таборовиків та їх батьків й поінформувала про програму табору. Головний секретар УНСоюзу, Ярослав Падох, привітав учасників табору та приявних батьків від УНСоюзу та радив їм уважати табір на Союзівці за тритижневу прогульку на Україну, де багато можна побачити та навчитися про Україну, звідки прибули батьки чи діди таборовиків. Писар табору Марія Іськів поінформувала дітей про таборовий побут, а заступниця управительки і бунчужна Христя Принада відвела діти до табору. Крім названих вже будуть опікуватися дітьми ще сестрички Люба Сіра, Таля Даниш, Наталя Чума, Варвара Цюпа, Марта Кузьмович Євгенія Левицька та Ірина Тромса.

ПОМЕР

КОЛ. СТАРШИНА УСС Д-Р КОСТЬ ТРЕТЯК

Клифтон, Н. Дж. — Д-р Константин Третяк, кол. адвокат, був. командант сотні скорострілів Українських Січових Стрільців, учасник визвольних змагань від 1914 до 1920 р. — помер у віці 73 років у Клифтоні, Н. Дж., 16-го липня ц. р. Похорон відбудеться у четвер, 18-го липня, о год. 9-ій рано з церкви св. Миколая в Пассейку, Н. Дж.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 9118.

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Тріщини в совєтській імперії

Останні вістки говорять про вимогу Чехо - Словаччини, щоб зреформувати так званий Варшавський пакт, що складається з СССР і його европейських сателітів, у такому дусі, щоб Москва перестала верховодити в ньому. Ото ж, чехи, як недавно румуни, вимагають, щоб командантами збройних сил того комуністичного бльоку не був перманентно тільки совєтський маршал, а були ним за чергою військовики всіх членських держав. Також, щоб того пакту не використовувано для політичного натиску проти будь-котрої членської держави: це очевидний натяк на похід Москви і її сателітів — Польщі, Східньої Німеччини, Болгарії і Мадярщини — проти демократизації чеського режиму.

Коли чеський генерал виступив проти верховодства Совєтів у Варшавському пакті — то це ще один очевидний доказ, що в ЧСР проходить той сам історичний процес, що його виявили світові Чорновіл, Мороз, Караванський й інші молоді українські письменники: чехи перестали вже боятися москалів, так само, як перестали боятися молоді українці. Терор, насильство, верховодство діють тільки якийсь, хай навіть досить довгий час. Параліч страху слабшає, поки цілком зникає. На наших очах блідне і зникає німб російської імперії, що полонив уми й душі балканських і деяких слов'янських народів. Зникло русофільство сербів і румунів, зникає нотаріяльне русофільство чехів. За першої світової війни чеські полки в австрійській армії з музикою переходили на сторону москалів, — за другої світової війни всі чехи мріяли про прихід „руса", тепер вони мріють, щоб не бачити ні одного совєтського вояка.

Знаходячись між Німеччиною і Совєтами, Польща опирається на Совєти, але весь польський нарід ненавидить москалів, як і ненавидить комуністичну „безпеку". Ревеляції про совєтського шпигуна - жінку в комуністичному партизанському таборі кубинського ватажка Че Гевари доказують, що Москва не має довір'я й до Фіделя Кастра, бо й на комуністичній Кубі ненавидять вже москалів, що почали поводитись там, як у своїй колонії.

Держава, що її ненавидять мільйони власних громадян і мільйони ближчих та дальших сусідів, не всилі довго встоятись, особливо, коли її керівники ту ненависть щораз підсилюють своїми діями.

Совєтські усмішки

Московська і так зв. „республіканська" преса останніх тижнів переповнена фотознімками, на яких усі усміхаються. Усміхається член Політбюра ЦК КПСС Кириленко, зустрічаючись в Італії з Тольятті; усміхається Косиґін, зусрічаючись із прем'єром Т. Ерлендером у Швеції; усміхається Брежнєв під час „совєтсько - угорських переговорів" у Москві; усміхаються доярки, свинарки, навіть школярі, яких женуть комсомольці в неділю збирати металеви брухт, усміхаються й студенти, яких із рідної України тисячами везуть на літні роботи в Сибіру й Казахстані... Московська преса подає й відповідні наголовки: „В сердечній обстановці" — це про Італію, „Інтернаціональна солідарність" — про заяви уральських робітників, що вони „не покинуть братню Чехо - Словаччину" і т. п.

Всі ці усмішки нагадують професійну усмішку професійного картяра, який зберігає її і навіть побільшує, програючи більше й більше. Читачам у СССР преса приносить підмальовані і відповідно спрепаровані відомості, з яких виходило б, що всі, крім „імперіялістичної Америки", дуже задоволені як зовнішньою, так і внутрішньою політикою Москви.

Усмішка на обличчі картяра, який програє, не віщує нічого доброго для самого грача. Сталін, коли вигравав, не посміхався. Сучасні керівники імперії — змушені усміхатись. Совєтський прем'єр Косиґін усміхався навіть тоді, коли шведська молодь, очолена проф. Б. Нерманом, відомим антикоуністом, масово роздавала 11-го липня на летовищі в Стокгольмі антисовєтські листівки та різні матеріяли незаконно засуджених українців у Мордовії. До речі, учасники Світової Ради Церков у Стокгольмі вже також одержали викривальні матеріяли про зліквідування Москвою УАПЦеркви і УКЦеркви в Україні та ін. антисовєтські матеріяли, що викривають СССР, як московсько - імперську колоніяльну потугу. Домагання свободи з надр поневолених в СССР націй, прямі вимоги чехів і словаків, як і румунів, не втручатись у їхні справи; масове зростання релігійности серед населення СССР та інші прояви свідчать про справжній стан кипіння на Сході Европи, і його не приховати кремлівським нащадкам Сталіна за солодкі усмішки.

НЕПРАВДИВІ ОБВИНУВАЧЕННЯ

Одним із місць жахливого винищування жидів німцями - фашистами був Бабин Яр під Києвом, в якому німці, скоро після їх вступу в Київ, почали розстріли десятків тисяч жидівського населення України.

Жидівська преса у вільному світі, інформуючи про події у Бабиному Ярі, часто додає, що екзекуцію жидів у Бабиному Ярі приглядалося спокійно нежидівське населення Києва, включаючи українців, та ще і сміялося із нещастя жидів. Це саме твердження здається неймовірним, щоб німці такі масові винищування жидів робили в присутності місцевого населення, яке, до того, вони мали зганяти на такі оказії. Але, не знаючи, на якій основі таке твердження робиться, трудно його заперечувати. Однак тепер з'явився документ, який це твердження заперечує остаточно! Мова про книжку п. наг. „Бабій Яр", яку написав російською мовою письменник Анатолій Кузнєцов, і яку видало у 1967 ро. видавництво Центрального Комітету Комсомолу СССР „Молодая Гвардия". Автор книжки, роману - документу, як він сам її називає, походить із мішаної українсько - російської сім'ї, жив у Києві під час його окупації німцями, і багато з того, що описує, бачив на власні очі, а дещо взяв з документів, що оберігаються в архівах, та із свідчень окремих людей.

Кузнєцов пише в кн. „Бабій Яр", що винищування німцями жидів у Києві почалося від розліплення афіші-повідомлення, радше наказу, що всі жиди Києва і околиць мають з'явитись 29 вересня 1941 р. на розі вулиць Мельника і Дехтярова, забравши з собою документи, гроші, вартісні речі, теплий одяг і білизну. Все це — під загрозою розстрілу. Тому, що місце, визначене для збірки жидів, було близько стації Лук'янівки (товарна), вони думали, що їх будуть кудись вивозити. Їм не прийшло навіть в голову, що їх призначення був Бабин Яр, який лежить близько Лук'янівки.

Покірні наказові маси жидівського населення, мужчини, жінки й діти, безконечним потоком ішли до визначеного їм місця; нежидівське населення допомагало їм нести їхні клунки, співчуваючи нещасним.

Маси жидівського населення йшли до Бабиного Яру, щоб знайти там смерть, чого вони, одначе, не сподівались.

Автор книжки наводить зізнання Діни Миронівни Пронічевої, артистки Київського театру ляльок, яке вона склала в 1946 р. на судовому процесі проти гітлерівських злочинів у Києві. Діна Пронічева,-жидівка, була замужем за росіянином, і на жидівку не була подібна. У Києві жили її старі батьки, жиди, які, виконуючи наказ німецьких властей, пішли на місце збірки, а Пронічева їх туди проводжала. Вона думала, що на Лук'янівській товарній станції їх будуть саджати на потяги і кудись вивозити. Але коли вони прийшли поблизу жидівського цвинтаря, вона побачила велику огорожу із колючого дроту із входом всередину та сильною військовою і поліційною охороною. Всі, хто з'явився на місце, мусіли йти за огорожу, а назовні вже нікого не випускали.

Пронічева ввійшла з батьками за огорожу, їх залишила при воротах, а сама пішла вперед, щоб побачити, що там діється. Там вона побачила, що жидам наказували складати свої речі на одному місці, а їх самих ставили групами, і що якийсь час відправляли далі. Десь глухо, ніби за стіною, лунали скорострільні серії. Побачивши і зрозумівши, що діється, Пронічева хотіла вийти із загороди назовні. Однак, сторожа її не пустила й наказала разом із іншими йти вперед. А всі мали пройти поміж двома рядами вояків, які били палицями кожного без розбору і так переганяли на площу, зарослу травою. Там Пронічева заявила комадирові поліцаїв, що вона росіянка і зажадала, щоб її випустив. Той поглянув на документи, в яких не було відмічено н а ц іональности Пронічевої, повірив, що вона росіянка, і сказав долучитись до групи осіб, котрі сиділи збоку: їх мали звільнити.

А тим часом на площі наказали жидам раздягатись, і голих їх гнали у вузьку ущелину, прокопану у піщаній стіні, за якою роздавались стріли.

Там їх розстрілювали.

Несподівано прибув на площу німецький офіцер. Довідавшись, що групка людей, які сиділи недалеко, мала бути звільнена, він почав кричати: „Негайно їх розстріляти! Якщо хоч один з них звідси вийде, то розкаже в місті і завтра ні один жид більше не прийде!"..

Після того Пронічеву, разом з її групою, повели в ущелину, в кар'єр, в якому скорострілами розстрілювали людей. Крім тих нещасних, яких розстрілювали, і їх катів, що косили скорострілами, в кар'єрі нікого не було.

Коли почали косити скорострілами її групу, Пронічева, ще не влучена кулею, упала в провалля, повне трупів. А потім чудом та жінка врятувалась.

Оповідання П р о нічевої, якому немає причини не вірити, заперечує твердження, нібито під час розстрілів жидів у Бабиному Яру німцями, були якісь люди в ролі глядачів. Вона стверджує, щось якраз навпаки: що німці розстрілювали жидів у Бабиному Яру в повній ізоляції від населення і старались, щоб воно не довідалось, що там насправді діялось.

Автор книжки стверджує, що Бабин Яр був „чинний" довгий час за німецької окупації і що в ньому німці розстрілювали не тільки жидів, а й українців, росіян та осіб інших національностей.

абв.

Степан Женецький

ЛІБЕРАЛІЗАЦІЯ, ТА НЕ ДЛЯ ВСІХ

У кількох попередніх статтях про життя українців Пряшівщини ми інформували, що внаслідок лібералізаційного курсу в Чехо - Словаччині наші брати за Карпатами теж забажали покращити свої національні права, які досі там були упослідженi. Щоб упорядкувати своє національне життя, зруйноване за часів диктатури Новотного, українці Пряшівщини заплянували скликати Народний З'їзд у Пряшеві, завданням якого було відновити діяльність Української Народної Ради Пряшівщини, як найвищого правного органу українців у тій країні. УНРаду було 20 років тому незаконно зліквідовано.

Зараз після усунення Новотного і приходу до влади Александра Дубчека українці Пряшівщини взялися відбудовувати н а ц і ональне життя в ділянках: національній, релігійній та культурній — стали домагатись належних собі прав нарівні з іншими національними меншинами.

На початку демократизаційного курсу, чехо - словацький уряд під проводом А. Дубчека ішов, здавалося, назустріч домаганням національних меншин: складав заяви і декларації про автономії для національних меншин у Чехо - Словаччині. Пряшівські українці сподівались, що всі ті обіцянки та поступки відносяться до всіх національних меншин, отже і до них, українців. Та тепер, через кілька місяців після приходу до влади А. Дубчека, виявилось, що всі полегші і навіть автономні права призначені для інших національних меншин, головно для угорців і поляків, але не для українців. Про це наявно засвідчив факт, що чехословацький уряд заборонив Народний З'їзд Українців Пряшівщини, який мав відбутися 31 травня 1968 р. в Пряшеві.

Замість хрестин — похорон

Про те, що нові керівники партії і держави Чехо - Словаччини заборонили Народний З'їзд Українців Пряшівщини, інформував у газеті „Нове Життя", що появляється українською мовою в Пряшеві, Юрій Бача у статті під наголовком „Не хрестини, а похорон".

„Чи вже вам, — починає статтю автор, — будь - коли таке сталось, дорогі читачі, що ви йшли на хрестини, а прийшли на похорон? А таке зі мною сталося. Хотів я розповісти про те, як пройшов у Пряшеві Народний З'їзд для оновлення Народної Ради — органу наших русинів - українців, який виник у 1945 році, який багато допоміг нашому населенню у перші післявоєнні роки і який, майже 20 років тому було незаконно зліквідовано. І саме замість розповіді про те, — продовжує автор, — як знову зійшлися делегати наших сіл і містечок, шкіл та установ, та як делегати підтримали демократизаційний процес у нашій країні — я змушений розповідати про те, що Народний З'їзд русинів - українців у Пряшеві 31 травня не відбувся, бо його було відкликано, і розповісти вам про дуже неприємні і незрозумілі факти навколо наших національних справ самого Народного З'їзду".

Іншим можна організуватися, а українцям — ні

„Розповідь не була б такою сумною, — читаємо там далі, — і не було б на серці так болюче, коли б русини-українці Чехо - Словаччини хотіли провести щось недобре; коли б готували свій Народний З'їзд потайки від держави чи партійних органів; і нарешті, коли б проти нас не озивалось щодня все більше й більше неприятельських, прямо скажу, ворожих демагогічних, шовіністичних голосів; і зовсім на кінець, було б нам легше зрозуміти заборону Народного З'їзду русинів - українців у Чехо - Словаччині, коли б у нашій країні не дозволялись десятки інших політичних товариств та організацій, з яких не кожне і не кожна думає допомагати нам на нашій дорозі до ліпшого життя. Дотепер у Чехо - Словаччині виникло вже 186 політичних товариств та організацій, щодня озиваються різні прямо ворожі нашій республіці елементи... і в той час було заборонено саме русинам зійтися і оновити свій законний орган, який як раніше, так і тепер хотів служити справі соціялізму в нашій державі"...

Як дійшло до заборони Народного З'їзду?

Термін скликання Народного З'їзду було кілька разів пересунено: з 28 квітня на 3 травня, пізніше на 25 і, нарешті, на 31 травня. Між тим про з'їзд говорилося з працівниками крайового комітету партії і в Центральному Комітеті партії, з функціонерами Словацької Народної Ради і з товаришами Біляком — ген. секретарем Комуністичної Партії Словаччин та Дубчеком — ген. секретарем Комуністичної Партії Чехії. Щоправда, — сказано в „Новому Житті", — ЦК КПС і КПЧ не знайшли за 5 місяців часу, щоб прийняти делеґацію Центрального Комітету Культурного Союзу Українських Трудящих, (скорочено КСУТ), чи когось іншого від русинів - українців Чехо-Словаччини. Аж 29 травня, за два дні до Народного З'їзду, кількох членів Президії ЦК КСУТ'у було покликано на Президію Крайового Комітету Компартії Словаччини у Кошицях, і там секретар Крайкому партії, товариш Гетеш, сказав членам ЦК КСУТ, що він говорив телефоном з тов. Біляком, першим секретарем ЦК КПС, а той ніби відповів, щоб Народного З'їзду не скликати, бо його будуть вважати за таємний, нелеґальний акт, а тих, які цей з'їзд проведуть, покличуть до дисциплінарної відповідальности. І все! Члени Президії повернулися до Пряшева, тут скликали інших членів Президії ЦК КСУТ і зформулювали кілька слів для оголошення по радіо, що Народний З'їзд не відбудеться".

Чому не дозволено відбути Народний З'їзд пряшівських українців

У зв'язку із забороною Народного З'їзду пряшівських українців, виникає питання: яка причина тієї заборони? Заборонили його самі чехи, чи точніше словацькі шовіністи, а чи може наказала заборонити цей з'їзд Москва?

Якось ніяк не хочеться вірити, щоб нові чехо - словацькі правителі під проводом ліберального А. Дубчека, який дає права всім іншим національним меншинам — ні з того, ні з сього не захотіли дати таких самих прав українській меншині. Тяжко зрозуміти, чому Прага дає автономні права угорцям і полякам, а відмовляє їх українцям?

Мабуть не будемо далекі від правди, коли висунемо здогад, що українцям на Пряшівщині не дають автономних прав, бо того вимагає Москва. Народний З'їзд, на якому мала бути відновлена Українська Народна Рада Пряшівщини — правний орган українців у Чехо-Словаччині, що мав керувати всім життям пряшівських українців, не відбувся на вказівку Москви.

Виявляється, що в той час, коли Будапешт закликав до себе Дубчека й Біляка, то поставив вимогу, щоб угорській національній меншині була дана автономія, то покликавши Дубчека й Біляка до Москви — московські комуністичні головачі домоглися від них, щоб пряшівським українцям... не дали автономії.

Видко, Москва боїться, щоб із куцої автономії для українців на Пряшівщині, не постав український „п'ємонт", хай навіть комуністичний, бо це була б загроза для панування москалів над Україною. І хоч пряшівські українці на кожному кроці підкреслюють, що вони всі свої домагання основують, як пише Ю. Бача, на вірності ком. партії Чехо - Словаччини і Чехо - Словацької республіки, на дружбі з СССР, що на тих принципах завжди будувалася вся діяльність українців у Чехо-Словаччині — то все ж Москва їм не вірить і наказала Празі заборонити Народний З'їзд та не дати пряшівським українцям таких самих прав, як мають інші національні меншини У цей же час Київ, який мав би виступити в обороні прав пряшівських українців, мовчить, бо це не український „суверенний уряд", як він сам твердить, а ставленники і слуги Москви, котрий не дбає про інтереси українського народу.

З цього ясно, що українці на Пряшівщині здані тільки на власні сили.

НА ТЕМУ ДНЯ

Суслов — відступник від Маркса

Вся суть учення Карла Маркса полягає в тому, що після феодального періоду наступає капіталістичний період розвитку, а потім, у зв'язку з наростанням нібито протиріч у капіталістичних країнах та з виникненням робітничої кляси — мають вибухати революції, які ведуть до соціялізму і вже цілком туманного поняття „комунізму". Від комун, про які мріяв Маркс, відмовлялись ще за його життя; від перших комун відмовились і в СССР, тепер вони збереглися під примусом тільки в червоному Китаї...

Тому, що за вченням Маркса революції мали поставати у найвище розвинених капіталістичних к р а їнах, сам „пророк" дуже скептично дивився на тогочасну царську Російську імперію, як на кандидата „в революцію", адже то була відстала сільськогосподарська країна. Тому й прибічник Маркса, Ленін, перебуваючи в Швайцарії, спочатку сам не повірив, що в 1917 р. в Росії вибухла революція, про що свідчать очевидці.

Член Політбюро ЦК КПСС, секретар ЦК КПСС М. Суслов, якого зараховують до найбільших реакціонерів-сталіністів у с у ч а сному Кремлі, виголосив 5 травня в Москві промову з нагоди 150-ліття з дня народження К. Маркса. У тій промові, надрукованій в совєтській пресі, зокрема в „Радянській Україні" з 6 травня, М. Суслов кардинально відійшов від твердження К. Маркса про те, що революції соціяльного типу можливі тільки в високорозвинених капіталістичних країнах. Виступаючи, як справжній ревізіоніст, Суслов сказав про десятки молодих держав Африки, з яких деякі не мають жадного капіталіста і десятка фабрик, себто не мають і робітничої кляси, наступне: „Існують і об'єктивні передумови для переходу країн, які визволилися, до соціялізму, минаючи капіталізм". В дальшій частині промови Суслов просто запрошує вільні африканські країни позбутись своєї політичної і економічної незалежности та ступити „до спілки" з СССР, а точніше — наслідувати совєтську „соціялістичну систему": „Країни, що йдуть по шляху зміцнення національної незалежности, по шляху соціяльного прогресу можуть спертись на політичну, моральну і економічну підтримку світової системи соціялізму".

Ще в іншій частині промови Суслов виступив навіть... проти Москви, к а ж у чи: „Основоположники наукового комунізму застерігали про небезпечність перекручення принципів інтернаціоналізму, від намагань нав'язування одними партіями своєї точки зору іншим партіям. Згідно з принципами інтернаціоналізму, які заповідали о с н овоположники марксизму, нормою взаємовідносин між комуністичними партіями є повна демократія, рівноправність, взаємна повага до поглядів один одного". Такий погляд заперечує всю дотеперішню практику „М о с ковського центру", як білого, так і червоного, сучасного, який в ідеологічному розумінні очолює якраз теоретик совєтського комунізму — фігового листка московського імперіялізму — сам Суслов.

(Л. П.)

Леонід Полтава

СПІВЕЦЬ БІЛОГО СВІТУ

До 60-річчя Василя Барки

(1)

1944-й рік... Над Берліном гудуть очищувальні пожежі. Бомби летять вперемішку із снігом... Сніг здебільшого не долітає до землі, зникає в огні пожеж... Серед того дантівського пекла XX сторіччя — український поет Василь Барка. За ним рідна Україна, чужа Росія, сплюндрована Кубань і Північний Кавказ, він в осередку очищувальних пожеж, необхідних для перемоги білого Божого світу. Поет спостерігає, як вулицею Берліну йде молода мати, туляччи до грудей дитину. Яке справді страшне видовище: молода мати з немовлям — і свист бомб та гуготіння пожежі!

В старій одежині, в хустині темній
Проходить жінка мимо древнього собору.
Там, над дверима, горній образ Нені
Крізь сніг аж світиться в південну пору:
Благословля дитятко (пташеня!),
Мадонна дві сльози роня...

Так писав Василь Барка в 1944 році, в поезії „Новонароджені", закінчуючи той гимн материнству словами, звучать як „Вірую":

Якщо зима холодна
Завіє хрест над нами й слід земних окрас,
То стануть скрізь, во дні залізного ж завзяття,
Оті, що он — од материнього лона
До нас простерли рученята.

Повз древній ґотичний собор проходила не тільки мати світова, там проходила українська мати:

...Світ послуха —
І навіть камені недвижні
пісьн-хорал тобі складуть,
Матусю з-над Дніпра,
і в храмі воспоють...

Визначився Василь Барка не тільки великою, чистою любов'ю до білого Божого світу. Визначився у берлінські часи і великою громадянською відвагою. Досить короткого уривка з поезії „В духовій каторзі", написаної в Берліні Гітлера і Геббельса, в 1944 році:

День сірий, день туманний; а чужа
Страшна земля стоїть у скорбнім цвіті.
В духовній каторзі намучена душа... —

і далі йде ніби несподіване: ота намучена душа — „тепер аж почина собі радіти", бо це ж був 1944-й рік, вже не так далеко й до кінця гітлерівському свавіллю, і тому:

...Я падаю й ридаю, й чую
Неізреченну радість:
переміна
Прийшла на нашу долю злую...
Є лицарі великі!...
Є приклонники нові,
І перший раз я духом так радію!
Молюся! Жду!
Благословляю! Ви —
Брати одважні...

Як же дивно читати після цього вияву громадянської мужности, як і багатьох інших, — рецензію на збірку „Білий світ" в „Українських Вістях" в Новому Ульмі, з 1948 року, під назвою „Чорний світ", мовляв: „Безліч раз сконстантовані в різних варіяціях ті ж самі людські страждання не піднесені, вище звичайного скиглiння"!.. Подібний рецензент, якийсь Ф. Дунайгородський, писав у „Самостійній Україні" з липня 1959 року, в статті „Надія берега" (яку він сам назвав „Спробою аналізи") про збірку „Океан": „Усі ці вірші належать до так званої тепер „модерної поезії" або, кажучи ясніше, до мало чи зовсім не зрозумілої віршованої творчости"... Очевидно, можна і треба співчувати людині, позбавленій слуху від природи чи від хвороби, що вона не має змоги чути Бетговена. Але жадного співчуття не можна мати до людини з нормальним слухом, яка може чути — і не слухає, або ж чує і нічого не розуміє. Це, звичайно, стосується не тільки музики Бетговена, і не тільки поезій видатного поета сучасности Василя Барки, який є модерністом в розумінні вічної модерности Святого Письма і вічної модерности українських козацьких дум.

„Гори каміння, що на груди мої навалили, я так легенько скинув, мов пух! Я невгасимий Вогонь, Прекрасний, Одвічний Дух!" Так зовсім по-новому, скажімо, модерно, оспівав молодий Павло Тичина українську національну революцію 50 років тому. Василь Барка не тільки зумів, , як поет, відкинути всі штучні нашарування так званого „соціялістичного реалізму" — адже він виростав у безвітряній, мертвій совєтській атмосфері. Він не тільки відкинув примітивну форму, вимагану п р о д о в жувачами „Палкінської імперії", — поет відкинув і примітивізацію думки. Як мало хто із сучасників, відчувши Великого Тараса Шевченка, як мало хто, вивчивши і переживши вчення великого Григорія Сковороди, Василь Барка став продовжувачем ідей Християнської України, співцем Божого білого світу. У Василя Барки можна дошукуватись толстовського „непротивлення злу", можна шукати своєрідного варіянту українського ґандізму, але насправді білий світ Василя Барки — це світ щасливий упорядкованістю, чистотою духа, світ наступальний, творчий, а тому — світ постійної боротьби, в тому й української:

Справедливому мечу
Чисту крицю освячу...

Сягаючи часів козацького барокко, Василь Барка є настільки модерним, наскільки модерною стала українська нація і українська національна поезія:

Моляться соняшники.
Голод. Мати немовля вбиває...
Тополя закричала: он який
Мій рай, Ісаїє!...

Певна річ, окремі твори Василя Барки не легко читати. Над ними треба думати. Але чи кожний видатний твір не вимагає того самого — думки, напруги мислі? Очевидно, не думали і не задумувались над творчістю ювілята ті літературні критики, які легковажно зараховували автора „Апостолів", „Білого світу", „Океану", автора „Правди Кобзаря" до... „Нюйоркської групи" так зв. модерністів. Устами Василя Барки говорить нова українська людина, стужена за щасливим, справедливим Божим світом, за українською і універсальною правдою. Власне, індивідуальне „я", котре, до речі, не знає й під сороківку, на яку ступити — навіть у груповій формі не може дійсно когось цікавити. Між іншим, ще більшим парадоксом було намагання декого знаходити паралелізм там, де його ніколи не існувало: між згаданою групою і українськими модерними поетами нашого часу в так зв. „УССР". Пробачте за відхилення від теми... А про тих, передових, не даремно писав Василь Барка в листі до автора: „Я надзвичайно радий бачити появу нових талантів, і то таких яскравих! — на Україні; видно, Бог милосердиться над нашою землею, даруючи такі великі іскри духовні, хоч вияви їхні так затискуються і звужуються". (17 грудня 1966 року, Ню Йорк).

(Далі буде)

ПРОТОКОЛ

З РІЧНИХ НАРАД ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЯКІ ВІДБУЛИСЯ В ДНЯХ 13-го ДО 17-го ТРАВНЯ 1968 РОКУ, НА „СОЮЗІВЦІ", КЕРГОНКСОН, Н. Й.

6.

VII. ЗВІТ ЧЛЕНІВ ГОЛОВНОЇ КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ

Звіт головного контролера Івана Геврика

(Продовження з попереднього числа)

5. Збільшити інформаційну службу, зокрема користати з радіопередач і несоюзової преси.
6. Збільшити число союзових статтей в „Свободі".
7. Збільшити активність Головних Урядовців й зробити їх співвідповідальними за стан Округ.
8. Лучити Відділи менші і неактивні з другими.

В новому приміщенні Канадійської Канцелярії, якою керує заступник гол. предсідника і директор Канадійської Канцелярії Богдан Зорич, я провірив все листування з Відділами і Округами й ствердив, що воно було постійне і давало поміч у праці поодиноких Відділів та Окружних Управ. Крім листування директор вдержував контакт з тереном телефонічно, відбував поїздки в терені Східної Канади та відбув понад 2-місячну поїздку на Захід Канади, яка дала гарні висліди з організаційного боку. Відносно УНСоюзу в Канаді, Головний Уряд повинен знайти такий підхід, який найкраще відповідав би тереновi Канади, тому пропоную на майбутнє взяти до уваги:

1. Справа приналежности УНС до КУК нарівні з іншими його складовими організаціями.
2. Купно Союзових домів по більших українських скупченях, де могло б сходитися союзове членство.
3. Видавання „Канадійської Трибуни УНСоюзу" в українських канадійських тижневиках.
4. Частіші союзові радіопередачі в Канаді.

В моїх рекомендаціях я керуюся виключно вимогами поширення і росту УНСоюзу як цілости. Впродовж моєї праці для УНСоюзу стараюся держати постійний зв'язок з Головною Екзекутивою та виконувати свої завдання і припоручення точно і совісно. Всюди, на більших і менших імпрезах, чи на приватних зустрічах, стараюся поширювати інформації та пропагувати справи нашої організації на добро 34-мільйонового Батька-Союзу.

Звіт головного контролера Івана Іванчука

Тому що й цього року Контрольна Комісія приготовила загальний, спільний звіт про загальний стан УНСоюзу в кожній його ділянці, я обмежу свій звіт лише до деяких завваг.

Вперше скажу про свою активність у Шикаговській Окрузі. Разом з другими головними урядниками я їздив оглядати посілості, які надавались би на малу „Союзівку" недалеко від Шикага, котра мала б послужити всім членам УНС в Шикаґо і поза ним, як союзовий, культурно - відпочинковий центр для західніх стейтів, що є дуже побажаним. Щодо Окружного Комітету Відділів УНСоюзу, то я брав участь у всіх його зборах, зокрема, як на цих зборах був присутній обласний організатор п. В. Гірняк.

В Шикагівській Окрузі є ненормальне явище, відносно активности УНСоюзу. Хоч це не є виїмкова ситуація, бо подібний застій є і по інших місцевостях, але Шикаґо є завеликим осередком на це, щоб таку ситуацію можна було довше толерувати. Симптомів тої недуги є досить, тому діягнозу можна скоро зробити і перевести негайну операцію, передусім в деяких великих Відділах, та позбутися застою.

До Окружного Комітету Відділів УНСоюзу на 1968-69 рік вибрано нову управу, котра буде щиро старатись про розвиток Округи. Брак постійних організаторів в окрузі є також поважним фактором, який утруднює організування нових членів.

Як голова Спортового Комітету разом з гол. радною п. Г. Олек і гол. радним п. А. Джулою ми успішно відбули Турнір Круглів у Дітройті. Мимо того, що в Дітройті не було ані одної дружини, котра партиципувала б в Турнірі, турнір був успішним. В нім взяли участь 22 дружини з-поза Дітройту. В Дітройті не було комітету, який міг би зайнятися технічними справами турніру, тому я мусів їздити туди 3 рази та багато справ полагоджувати телефонічно. Дуже багато праці вложила в полагоджування технічних справ турніру гол. радна пані Олек, як секретарка Комітету і гол. радний п. Джула. Хочу висловити признання Дітройтському бенкетовому комітетові в особах п. В. Дідика, голови і бувшого довголітнього гол. радного УНС, та п. Я. Базюка, В. Папіжа, п. Яреми і Д. Кощельовського за їх поміч у переведенні турніру.

Минулого року, як попереднього, я перевіряв видавництво „Свободи". Мимо того, що набуто нову машину, на якій можна виконувати різні роботи, все таки фінансовий звіт виказує недобір 1530.67 дол.

Тому, що метода бухгальтерії в адміністрації „Свободи" не є такою самою, якої додержується фірма Ернст енд Ернст, рекомендую, щоб „Свобода" пристосувалася до методи тої фірми.

Щодо дитячого журналу „Веселки", то ситуація не поліпшається, але гіршає. Бо в 1967 р. УНС знову доложив до „Веселки" 2,664.91, а в 1968 р. мусітиме доложити ще більше. Видно, що батьки і вчителі не доцінюють як слід „Веселки", й тому не допомагають у збільшенні передплатників „Веселки". Наприклад, як завважите зі звіту Контрольної Комісії, в Шикаґо зменшилося число передплатників на початку 1967 р., на 250, а в Канаді на 205 примірників. Ці зменшення вказують, що менше дітей читає „Веселку". Тому ми повинні серйозно обговорити дальше видавання „Веселки". „Юкреніен Віклі", англомовний додаток до „Свободи", не виказує приросту читачів. Я знову хочу відмітити, що ми повинні почати видавати „Віклі", як журнал і то зі зміненою тематикою. Раджу цю справу взяти до уваги на цім засіданні.

Видання календаря або альманаха, виказує мінімальний прихід. Якби наш головний редактор притримувався пословиці, що „ирлі берд ґетс де ворм", і альманах був розісланий найпізніше першого жовтня, то був би прихід. Тепер вже є добра нова машина до друковання, тільки треба приготовити на час матеріял.

На закінчення ще додам, що у Видавництві „Свобода" ще є багато недотягнень в загальній господарці, та є досить місця на удосконалення, які принесли б більше приходів та дали б змогу закупити більше модерних друкарських машин.

Звіт головного контролера Івана Ващука

Вже вдруге приходиться мені звітувати про мою і нашої установи діяльність. І так змістом мого звіту буде:

1. Моя діяльність на терені Дітройту і околиці,
2. Мої думки й настанова відносно загальної праці УНСоюзу,
3. Вислід з провірки реальностей в Джерзі Сіті, та реальностей в Кергонксоні,
4. Кінцеві висновки й побажання.

1. МОЯ ДІЯЛЬНІСТЬ В ДІТРОЙТІ

Дітройтська Союзова Округа об'єднує 18 Відділів, які на день 31 грудня 1967 начислювали 4,305 членів. В звітовому році придбано 226 нових членів, або 5.08% зі загального числа членів, в тому 13 членів пощастило зорганізувати мені самому. На протязі року я брав участь в шістьох зборах Окружного Комітету, був учасником секретарсько-організаційного курсу, що відбувся в днях 31 березня до 2 квітня 1967 р., брав участь в Союзовому Дні в Толідо-Росфорд, Огайо, що його 23 квітня 1967 р. влаштували три місцеві Відділи. Рівнож був активний в підготовці Союзового Дня, що відбувся дня 9 липня 1967 на Оселі СУМА „Київ" біля Дітройту. Подбав, щоб у тім Дні взяла активну участь місцева і позамісцева молодь, а мистецьку програму заповнила виключно молодь Дітройту, Толідa і Росфорду.

В звітовому році довелось мені бути делегатом УНСоюзу на Конвенції Мішиґенського Братського Конґресу, під час якої я зумів нав'язати дружній контакт з багатьма представниками інших братських обезпеченевих організацій. На цій Конвенції гарно влаштована нашою делеґацією виставка зі союзових виставових таблиць, видань, газет, журналів і різних пропаґандивних матеріялів цікавила і захоплювала кожного приявного делеґата. Попри це всюди, на кожних сходинах, зборах, публічних або приватних, де тільки була нагода забрати слово, я ширив добре ім'я УНСоюзу, підкреслював його принципи, що оформили і об'єднали заморську українську еміґрацію в Америці і Канаді в одну найстаршу, а зараз найбільшу і найбагатішу організацію у вільному світі. Так здебільша виглядала моя союзова праця на дітройтському терені.

2. МОЇ ДУМКИ І НАСТАНОВА ВІДНОСНО ЗАГАЛЬНОЇ ПРАЦІ УНСОЮЗУ

Двічі контролюючи діловодство Українського Народного Союзу, мав я нагоду здебільша запізнатися ближче з його системою, його агендами, а заразом з його господаркою. Тому дозволю собі подати декілька думок, що заставлять нас призадуматись над станом нашої установи.

І так щодо організації членства, то в звітному році УНСоюз здобув 4,400 членів, збільшивши стан активного членства на 69 осіб, а неактивного (це члени, що вже виплатили свої грамоти) на 1,139 осіб. Разом на 1,208 членів, осягнувши загальне число членів 88,261. Чи зуміємо на протязі двох літ здійснити наш плян і дійти до стотисячного членства?

Думаю, що при дотеперішніх методах праці той плян майже нездійснимий. Сьогодні обезпеченевий бизнес в Америці, це один з найбільших і дуже популярних бизнесів, який має до диспозиції сітку вишколених агентів, що забезпечують тисячі нашого народу, а нам, що не йдемо з духом часу, залишається мізерний здобуток. Наше обезпечення, це товар доброякісний і дешевий, лише немає кому кинути його на ринок. Щоб поправити наш стан в тій ділянці нам треба:

1. Постійних окружних організаторів, які безперервно працювали б в терені та були в контакті з поодинокими Відділами і місцевою громадою.
2. Надати більші права Окружним Комітетам та ожвити їхню працю.
3. Зацікавити Союзом українську молодь і заактивізувати її в союзовій праці.

Коли цього не зробимо, то не тільки що не здобудемо серед неї членства, але можемо втратити і тих молодих членів, що зараз ще є в наших рядах.

На потвердження повищого послужить нам факт, що мав місце в минулому році, де 617 членів, в тому понад 50% молоді, передчасно згрошевили свої грамоти.

Прихилити до Союзу молодь зуміємо тоді, коли побудуємо по наших центрах модерні розвагово - рекреаційні доми, де б молодь проводила свій вільний час, а не пропадала по чужих приміщеннях, шукаючи дозвілля. Дальше до розв'язки цього питання нам треба:

а) Відбувати з молоддю дошкільні курси, а по курсах вдержувати з нею постійний зв'язок.

б) Творити серед молоді спортові гуртки, ініціювати спортові турніри, та час до часу влаштовувати чисто молодечі імпрези.

в) Звернути пильнішу увагу на нашу студіюючу молодь, збільшити для неї стипендії, бо вона, це наші будучі науковці, суспільно - громадські провідники та Союзові працівники.

Коли йдеться про фінансову господарку, то найкращим її мірилом є рахунок приходів і витрат. Цей рахунок в нашій установі представляється слідуючо:

В звітному році дійсні прибутки брутто становили суму 4,056,398.69 дол. З них $1,876,334.99, або 46.26% зужито на покриття виплат, що наступили з посмертного і братських фондів.

$820,890.62 або 20.24% зужито на покриття адміністраційних витрат.

$1359,173.08, або33.50% додано до загального майна, як чистий прибуток за 1967 рік.

Повищі цифри не потребують коментарів, вони самі за себе говорять і свідчать про здорову і доцільну господарку.

Щодо гіпотечних позичок, то їх видачу треба і надальше продовжувати, головно тепер, коли членам тяжкувато приходиться їх дістати в інших фінансових установах. Зрештою, з них і так витягаємо задовільний відсоток прибутку.

На потвердження послужать нам цифри: на протязі року гіпотечні позички, що в пересічній сумі виносили 8,949,724.00 дол., а у відношенні до загального майна становили 26.31%, дали зиск у висоті 496,531.77 дол., або 5.55%, за це бонди, в пересічній сумі 22,574,761.00 дол. дали нам прибуток 822,836.24 дол., або 3.65%.

Вправді ми знаємо, що цей осягнений, а до того так низький відсоток є спричинений старими низьковідсотковими бондами, яких ми маємо ще на поважну суму, а які Екзекутива поступінно замінює новими високовідсотковими. Мимо цього в цій матерії слід би приняти рішення і призначити одну третю частину зі загального майна на гіпотечні позики, а дві треті на бонди й інші інвестиції. Таке рішення вплине на приплив нового членства. Вказаним було б, щоб при видачі гіпотечних позик застосувати правило, яке зобов'язувало б позичковця взяти термінове обезпечення до висоти затягненої позички.

Відносно книговодства, то доцільно було б замінити його дотеперішню систему новою, модерною і упрощеною.

3. ВИСЛІД З ПРОВІРКИ РЕАЛЬНОСТЕЙ В ДЖЕРЗІ СИТІ ТА В КЕРГОНКСОНІ

З доручення голови Контрольної Комісії д-ра В. Галана я перевів провірку реальностей в Джерзі Сити та реальностей в Кергонксоні, Н. Й. за час від 1 січня до 31 грудня 1967 року. Провірку переведено в приміщенні Головної Канцелярії в Джерзі Сити і в бюрі Союзівки, в днях від 25 до 30 березня 1968 р. Реальності в Джерзі Сити, це два будинки, в яких приміщується Головна Канцелярія УНСоюзу та видавництво „Свобода", а реальності в Кергонксоні — це відпочинкова оселя, це наша Союзівка.

Реальності в Джерзі Сити

Книжкова вартість цих реальностей на день 31 грудня 1966 р. виносила суму	$48,000.00
В звітному році їх амортизовано сумою	1,800.00
На 31 грудня 1967 р. вони становили	46,200.00
Прибутки в звітному році осягнули суму	$24,000.00

Оперативні витрати виносили	$20,476.92
Амортизація	1,800.00
Чистий прибуток	1,723.08
Разом	$24,000.00

Повищі оперативні витрати повинні збільшитися сумою 2,536.23 дол., яку то суму за обслугу і чищення бюр виплачено і розходовано коштом загально-адміністраційних витрат, а не коштом властивого рахунку. На будуче старатися переводити кожну виплату через її питомий рахунок.

Реальності в Кергонксоні, Н. Й.

(а) Рахунок прибутків і витрат за 1967 рік:

ПРИБУТКИ:

Мешкання і харчування	$173,287.55
Курси українознавства	7,780.00
Табори	9,400.13
Бари (торги)	46,660.87
Крамниця (торги)	19,666.78
Буфет (торги)	11,794.03
Податки (сколектований (Sales Tax)	3,397.58
Вступи й паркування	4,693.50
Телефон (телеф. будка і звороти)	572.43
Самоторгуючі машини	531.20
Кінофільми	186.03
Звороти	881.77
Різні	161.45
РАЗОМ	$279,013.32

ВИТРАТИ:

Платні	$ 80,033.78
Харчі (закуп харчів)	50,356.00
Баря (закуп напитків)	19,850.46
Крамниця (закуп товарів)	14,205.32
Буфет (Snack Bar) (закуп товарів)	7,731.58
Направи (матеріял і праця)	14,339.39
Видатки кухні і їдальні	5,844.78
Прибирання кімнат	8,933.77
Опал, газ світло	13,887.28
Транспортація	3,651.49
Податки від реальностей	14,871.45
Обезпечення реальностей	9,167.80
Податки від торгів (Sales Tax)	5,277.96
Податки від платень	7,369.10
Групове і хвороб. обезпеч. службовиків	1,006.48
Розвагові імпрези	6,510.77
Телефон, пошта і канцел. витрати	2,671.32
Оголошення	1,706.87
Лайсенси і правна опіка	881.50
Звороти	1,677.80
Підзвітна готівка	500.00
Банкові кошти	44.52
РАЗОМ	$270,519.42

І так загальні прибутки становили суму	$279,013.32
Загальні видатки виносили	270,519.42
А осягнений чистий зиск	$ 8,493.90

(б) Балянс на день 31 рудня 1967 року

Стан чинний:	
1. Нерухоме майно (закупочна вартість Союзівки та її ремодернізація)	$ 928,665.92
2. Інвентар	160,270.72
РАЗОМ	$1,088,936.64
Стан довжний:	
3. Книжкова вартість Союзівки	501,797.37
4. Відписані суми (амортизовані суми коштом Союзових прибутків, за ввесь час існування Союзівки)	278,225.53
5. Прибутковий фонд (від початку існування Союзівки по день 31 грудня 1967 року	308,913.74
РАЗОМ	$1,088,936.64

(в) Пояснення балянсових рахунків

1. Нерухоме майно-інвестиції:	
На день 31 грудня 1966 р. виносило	$ 920,264.50
Інвестовано в 1967 році	8,401.42
Разом на 31 грудня 1967 р.	$ 928,665.92
2. Інвентар:	
На день 31 грудня 1966 р.	$ 147,694.90
Закуплено в 1967 р.	12,620.82
Разом інвентар на 31 грудня 1967 р.	$ 160,270.72
3. Книжкова вартість Союзівки:	
На день 31 грудня 1966 р.	$ 506,262.55
Інвестовано в 1967 р.	8,401.42
Разом	$ 514,663.97
Амортизовано в 1967 р.	12,866.60
Книжкова вартість на 31 грудня 1967 р.	$ 501,797.37
4. Відписані суми, або зобов'язання Союзівки:	
На день 31 грудня 1966 р. становили	$ 261,232.01
В звітовому році зросли:	
Закупленим інвентаром на суму	$ 12,620.82
Амортизацією	12,866.60
Разом	$ 286,719.43
Змаліли:	
Рахунком чистого прибутку на суму	$ 8,493.90
Залишились на білянсі	$ 278,225.53
5. Рахунок прибуткового фонду:	
На день 31 грудня 1966 р. він становив	$ 300,419.84
В звітному році зріс на суму	8,493.90
Разом прибутк. фонд на 31 грудня 1967	$ 308,913.74
ВИСЛІД:	
В звітному році Союз закупив на Союзівку інвентар на суму	$ 12,620.82
Амортизував майно Союзівки на	$ 12,866.60
Разом витратив	$ 25,487.42
На покриття повищої суми одержав чистий прибуток у висоті	$ 8,493.90
Відписав коштом власних прибутків	$ 16,993.52

(г) Оцінка господарки

Рік 1967 в порівнянні з минулим був дещо слабшим роком. І так.

Прибутки в 1966 році становили суму	$ 290,119.95
а прибутки в 1967 році виносили суму	279,013.32
Змаліли на суму	$ 11,106.63
або на 3.82%.	
Витрати в 1967 році виносили суму	$ 270,519.42
а витрати в 1966 році становили суму	261,870.63
зросли на суму	$ 8,648.79
або на 3.3%.	
Чисий зиск в 1966 році виносив	$ 28,249.32
а в 1967 році осягнув суму	8,493.90
Зменшився на суму	$ 19,755.42

Рік 1967 був дійсно слабшим роком, але я б не сказав, що з вини адміністрації, а з причини зимної і дощевої погоди в літньому сезоні.

4. КІНЦЕВІ ВИСНОВКИ И ПОБАЖАННЯ

Книговодство Союзівки ведеться не на Сюзівці, а в Головній Канцелярії Українського Народного Союзу. Такий стан комплікує справу, менаджери не мають повної орієнтації про кожночасний стан Союзівки і це до певної міри утруднює їхню адміністраційну працю. На мою думку, повне книговодство з головною і всіми допоміжними книгами, як книги товарові для бари, крамниці, буфету і харчового магазину, книги інвентаризації товарів та домашнього інвентаря, а попри це всі приходові і розходові операції повинні вестися на Союзівці, а в книгах Союзу слід провадити лише один рахунок під назвою „Союзівка", на який на підставі звітів Союзівки вписувалося б дебетові і кредитові суми. Для доповнення книговодства слід ще вести книгу денних статистичних звітів з кількости виданих снідань, обідів і вечер. Точне ведення повищих книг дасть нам не лише точний образ господарки, але також вплине на збільшення прибутків.

В тій цілі треба приняти на Союзівку фахового книговода, який попри ведення книговодства допоможе менаджерам в їхній праці.

Оцінюючи господарський стан Союзівки треба ствердити, що на Союзівці відчувається брак приміщень, головно в літньому сезоні, тому доцільним буде приступити до будови ще одної одиниці з 50-ма кімнатами. Коли ми зв'язалися з Союзівкою, то для нас повороту немає. Мусимо йти з духом часу, влаштувати її якнайкраще по приписам і вимогам сьогоднішньої модернізації, щоб вона дійсно стала нашою репрезентанткою, нашою пропаґаторкою, дійсним шматком вільної України. Вона сповнить своє завдання і напевно принесе Союзові, його членам та всій українській спільноті в Америці й Канаді моральну і матеріяльну користь. Вона вже сьогодні своїми різними вигодами, прекрасними мешканнями, першоякісними харчами та чемною і ввічливою обслугою, здобула собі признання у всіх її відвідувачів.

За це належиться особливе признання Екзекутиві Українського Народного Союзу, а зокрема безперервному її опікунові, головному предсідникові п. Йосипові Лисогорові, відданим її менаджерам п. Данилові Слободянові і п. Володимирові Квасові та її постійним і сезоновим працівникам.

Закінчуючи свій звіт звертаюся зі закликом до нашої Екзекутиви, до членів Головного Уряду та до всього членства Українського Народного Союзу скріпити свою активність так, щоб в ювілейному році, в 75-ліття нашої установи ми привітали її стотисячним членством.

Після зложення звітів членів Гол. Контрольної Комісії, з уваги на вечірні заняття управителів „Союзівки", гол. предсідник запропонував, щоб вони склали свої справоздання, а щойно після того відбулась би дискусія над звітами Контрольної Комісії та її членів. Принято цю пропозицію й приступлено до звітів управи „Союзівки".

XI. ЗВІТ УПРАВИТЕЛІВ „СОЮЗІВКИ"

Звіт Данила Слободяна

As your managers of Soyuzivka we have told you the previous five years how serious our problem is here of not being able to accommodate guests. We have reached a point where we are making enemies instead of friends because people are frustrated at not getting accommodations here.

Over the years we have kept a steady program of remodeling rooms. Today we have remodeled nearly all the Main House, except for the third floor (which rooms are not feasible to remodel), Poltava, Vorokhta, Chernivtsi, and most of Kiev. We have not remodeled Annex because we doubt the rooms or the building are worth the cost of remodeling. This remodeling saved us money. We have not had to paint these rooms because they have the pre-finished plywood.

We do need more quarters for our working staff. The students attending the Ukrainian Cultural courses need more space, especially the boys. We jam them into a small four-room cottage.

Our customers deluge us with pleas of when are you going to air condition the Rec. Hall and bar. Last year was a hot wet summer and the people really suffered when we had to hold the dance and entertainment program inside.

(Продовження на стор. 4-ій)

XI. ЗВІТ УПРАВИТЕЛІВ „СОЮЗІВКИ"

Звіт Данила Слободяна

(Продовження зі стор. 3-ої)

The dining room, too, could use air conditioning, but due to the low ceiling we have been advised any installation will have the serious disadvantage of having people close to the air conditioner feel the draft and cold excessively while others will not feel the effects. It is our hope that if we build a new dining room we would have no need for doing anything to this old dining room.

We managers constantly have to listen with patience to advise from various people which we do courteously. But we do ask that you executives consult qualified people to appraise us, who know something of the hotel business. The C.P.A. auditors are fine, they understand how business operates. Here, locally, the hotel men ask us for advice and our experience such as in relation to our rotary oven, tennis courts, rope tow, etc. On the other hand, we find ourselves listening to advice and criticism from people least qualified to make them.

Last year I appeared before the Town Board to present a petition to improve Foordmore Road. I have received the assurance of the Town Supervisor that this year they will improve this road.

The Hotelmen's Association also had me appear and present their petition to the Town Board and the FAA in Albany for airport location in this area.

In the field of maintenance the past year we were forced to put in a new boiler for the Main House since the old one cracked in four placed due to age and corrosive water. Due to a power failure two compressors burned out and had to be replaced. Other problems though minor are primarily the same we have every year, frozen or leaky pipes, road patching, etc. which I will not go into. Today, May 11th we are well ahead of schedule as compared to previous years, the pool is painted, tables and benches have been painted, leaves have been raked, grass has been cut, water has been turned on in all buildings, Still, much remains to be done.

I am happy to report that two public liability cases, though not our fault, have been settled by our insurance companies out of court. With the exception of a small workmen's compensation case I do not know of any cases pending against us at this time.

Now we would like to look to the future. Examine every prosperous hotel in this area and you will find them moving old buildings to the rear where they can't be seen and building new buildings in front to hide them. Grossingers, Tamrack, Nevele are just three examples, I can show you more. Hotels that have not improved are bankrupt or for other reasons do not exist.

We have had two fine plans drawn up for us, both are good, and provide everything we need to operate a really fine modern hotel. They provide everything a modern hotel should have, a dining room for 600, cocktail room adjacent to the dining room with a folding partition enabling this same space to be used for dining. Space under the dining room is available for a future indoor pool and ice skating rink. The dining room has large windows with a fine view of the mountains. The kitchen is located so that trucks have their own delivery drive directly into the strorage rooms. A bridge can be made so guests can walk under cover from this building to the Rec. Hall or pool and a stairway from each floor leads to this bridge. The most important factor is that we have provided adequate parking space in a fairly level area in front of Kiev extending to Lviv.

We the managers are happy to make these annual reports to you executive board members, it is our job as managers to advise and recommend things to you. The decision of what happens to Soyuzivka is up to you.

Звіт Володимира Кваса

Пане Голово, Хвальний Уряде, Контрольна Комісіє та Шановні Радні!

Минув уже рік від мого останнього звіту про діяльність Союзівки. Не буду тут подавати подрібно обороту і розходів за минулий рік, бо Ви вже вислухали фінансовий звіт.

Загальний оборот за 1967 рік у висоті $278,160.48 — менший на $12,023.63 від попереднього року. Причина така: зимна весна, дощеве літо — де ледви три вікенди були гарні, без дощу. В додатку до цього світова вистава в Монтреалі. Наші постійні гості стратили час і гроші в Канаді і деякі з них скоротили свої вакації. Також в осені ми мали менше з'їздів, як звичайно, тому, що відбувався Світовий Конгрес в Ню Йорку; багато організацій здержалися зі своїми з'їздами.

Правда, ми тепер осягнули наш верх оборотів під час сезону; кожного року це може мінятися на п'ять до двадцять тисяч, залежно від позасезонового бизнесу, наприклад кілько з'їздів, чи конвенцій дістанемо, яка осінь, яка зима, чи багато снігу і т. д.

Крім цього ми старасмося задержати нашу оселю в українському характері і тому в першу чергу обслуговуємо українські організації і наших людей.

Правда, ми тепер старасмося дістати деякі льокальні товариства під час тижня поза сезоном, які дуже радо бажають мати у нас свої бенкети, помимо того, що ми є окружені великими модерними готелями. Ці товариства не перешкоджають нашим гостям.

Розходи побільшилися, так, як ми передбачували останнього року і ми про це Вам звітували. Я тільки подам один приклад: сам шкільний податок піднесли нам на п'ять тисяч.

Ми звітували Вам роками, що наші обороти не буде можна збільшити тому, що ми не маємо більше кімнат, а розходи збільшуються, бо все дорожіє, а ми не можемо йти зависоко з нашими цінами.

Не будемо більше повторюватися про конечність збільшення кількости кімнат, бо ми про це звітуємо від 1963-го року, а минулого року подали в подробицях про це в звіті.

Ми вже давніше згадували у наших звітах про молодих людей, які вимагають модерних кімнат, часто не звертаючи уваги на ціни. Таких кімнат у нас небагато. Минулого року вперше за моїх 13 літ праці на Союзівці, деякі кімнати без приватних лазничок стояли порожні, хоча вони були 35 дол. дешевші (тижнево). На біжучий сезон модерні кімнати вже майже всі заняті, а без лазничок ще є вільні.

Минулої зими одна школа мала прогульку на Союзівці. Я дав їм цілий будинок „Анекс". Там кімнати вправді мають приватні лазнички, але не є змодернізовані. Як діти вернулися додому, нарікали, що більше не поїдуть на Союзівку, бо їм кімнати не подобалися. Про це писав мені один із наших панів радних, бо і перед ним нарікали на це.

Ми це мусимо підчеркнути, тим більше, що ми це вже давніше передбачували і Вам звітували про це.

На місце наших старших гостей приходять молоді, і це добре явище, але як ми їм раз відмовимо, бо нема місця, ми їх більше не побачимо. Їм не буде перешкодою ні мова, ні навіть інші вимоги, щоб піти до чужих.

Тому просимо Шановний Уряд взяти це все під увагу, бо дальший розвиток Союзівки залежить від Вас. Як не збільшимо кількости кімнат, то наша фреквенція гостей зменшиться, а тим самим приходи.

Якщо ми не маємо грошей на розвиток Союзівки, то може треба подумати над тим, чи взагалі є доцільним дальше провадити Союзівку.

Цього року припадає 15-тиліття Союзівки. Подамо коротко кілька примірів, що Союзівка зробила за цей час: за перший сезон ми мали 55 тисяч обороту, а за останній рік 278 тисяч; понад 700 студентів закінчили Курси Українознавства; багато з них тепер є активними членами в українських організаціях, приміром цьогорічний голова Укр. Амер. Ліґи Молоді (Бобечко) — абсольвент наших Курсів. понад тисячу дітей перейшли наші літні табори, де ми защіплювали їм любов до свого народу; тепер вони, ці бувші вихованки наших дитячих таборів, приходять вже на курси Українознавства, а деякі навіть до праці — вони вже є наші; понад дві тисячі студентів ми затруднили до цього часу в сезоні і поза сезоном, де вони перебували серед українського середовища, а в додатку дали ми їм змогу заробити на студії. Багато з них також є тепер активними членами в українських громадських організаціях; дуже багато молодих людей запізналися між собою тут на Союзівці і поженилися; багато з них були б пішли в чуже середовище і ми могли б їх стратити на завжди; це можуть сказати вам молоді люди не тільки з Америки, але також з Канади, а навіть дехто зпоміж Вас тут приявних на засіданню; скільки вірних обох українських обрядів вислухали тут недільних Богослужень — не тільки в сезоні, але напротязі цілого року; скільки наших мистців продало свої образи на Союзівці; скільки спортових турнірів відбулося у нас; скілько наших артистів і їх „нарибку" — молоді — мали змогу виступати на наших мистецьких програмах за ці всі часи; кілько нових членів дістав УНСоюз через Союзівку; секретарі наших Відділів знають це найкраще; я, як бувший організатор і секретар 88-го Відділу, приєднав понад 500 членів для різних Відділів; також, як Шановні Панство знаєте, як часто придається Союзівка на курси секретарів, на Союзові свята, збори чи засідання.

Шановні урядники! Я міг би наводити Вам цілий ряд таких примірів, що Союзівка зробила за цих 15 літ; це все хіба тільки письменники наші, або історики, змогли б описати і то у великих томах.

З нагоди 15-ліття Союзівки цього року будемо мати спеціяльні програми: вибір Міс Союзівки буде відбуватися кожного тижня, а потім при кінці сезону буде вибрана з поміж них королева року; вона дістане, крім титулу, безплатно один місяць вакацій на Союзівці.

Наші гості, які десять разів відбули свої вакації на Союзівці, дістануть крім спеціяльної нагороди, один безплатний вікенд. Інші гості скористають з дешевших цін, бо ми не підносимо оплат цього року, помимо цього, хоч все подорожіло. Також з нагоди 15-тиліття Союзівки буде багато різних несподіванок, з яких наші гості будуть мати нагоду користати.

Цьогорічний сезон заповідається дуже добре. На час літніх місяців ми вже є заповнені. Також замовлені всі вік-енди перед сезоном і на час по літнім сезоні.

Наприкінці нашого звіту ми дозволимо собі скласти подяку Шановному Урядові за довір'я до нас, що дало нам можливість працювати на цій оселі і завдяки Вашій помочі й вказівкам ми могли розвинути ріст Союзівки.

Після звітів управителів „Союзівки" до слова зголосився колишній довголітній головний касир УНСоюзу та почесний член його Головного Уряду, Роман Слободян.

Слово почесного члена Гол. Уряду Романа Слободяна

Вп. Пане Предсіднику, Світла Президіє та Шановні Головні Урядовці!

Це вже друге з ряду річне Засідання Головного Уряду по 26-ій Звичайній Конвенції УНС. Це річне засідання є дещо відмінне від першого річного засідання, бо саме тепер перед цими нарадами УНС втратив свого головного касира сл.п. Івана Кокольського, по не цілих двох роках праці на позиції члена Екзекутиви і тростиста.

Пригадую, як Екзекутивний Комітет вперше покликав Івана Кокольського до верифікаційної комісії для провірки делеґатів, то по зложенні звіту предсідник Конвенції д-р Павло Дубас, сказав: „пане Слободян, цей делеґат, член комісії, мені надзвичайно подобається, я радби бачити його в головнім уряді. Якщо від буде кандидатом, то я дам йому свій голос". І. Кокольський був обраний радним, опісля контролером, а на останній Конвенції, касиром. Він відійшов від нас з приводу несподіваної смерти. Мені дуже прикро, що ми стратили людину в силі віку, прикладного громадянина та чесного союзовця.

70-т літ минуло, як в ЗСА розпочався великий промисловий ринок, залізниці, сталева продукція, копальні, текстильні заводи, а на фінансовім ринку виринув J. P. Morgan, згодом мультімільйонер, що в той час був одним з найбагатших громадян і мав великий вплив у фінансах в Америці і в Европі. В часі урядування президента Теодора Рузвелта, Морґана покликано перед сенаторську комісію за порушення закону, що забороняв монополь великих корпорацій та використовування громадян в диктаторський спосіб, що не було згідне з демократичними засадами цієї країни.

На запит члена комісії, що він И.П. Морґан уважає важнішим, майно чи фінанси, Морґан відповів: „Не майно, ні гроші, ні фінанси, а найважнішим є характер людини; людини з характером за гроші купити неможна". Згадую про це, бо і в нашій громаді і в нашім УНС ця засада чистого характеру була на сто відсотків практикована. І це було моєю провідною ідеєю в часі пів-сторіччя праці в УНС.

Я надзвичайно радий, що і сьогодні можу разом з вами засісти при цім округлім столі. Моя активність була обмежена, бо так сталось у нашій організації, що я удостоївся чести бути першим почесним членом Головного Уряду. З доручення гол. предсідника я був на відкриттю Українського Музею в Бавнд Бруку, Н.Дж. Разом з головними урядовцями був я на Світовім Конґресі Вільних Українців в Ню Йорку, брав участь в нарадах, у вселюдній маніфестації в Медісон Сквер Ґарден і в офіціяльнім бенкеті.

Лишається ще згадати про мою участь у похоронах дружини гол. предс. УРСоюзу Антона Батюка, Марії Процак в Елизабет, Н.Дж., о. Лева Весоловського в Бавнд-Бруку і останньо Івана Кокольського.

На минулорічнім засіданні Головного Уряду представник Голосу Америки, п. Терпак, просив мене, щоб частину моїх споминів за час мойого 60-літнього побуту в Америці, передати через радіостацію „Голос Америки" в Европу і переведення цього доручив заступникові гол. предсідника п. Володимирові Сохановi. Ми передали 6 авдицій „Голосу Америки" до країн поза залізну заслону. В тих авдиціях я передав свої переживання та обставини серед яких творилося життя ось тих перших піонерів на громадському та організаційному полі. Ця історія пов'язана з історією Українського Народного Союзу і 75 літтям нашої часописі, органу УНС, „Свободи". Кажуть, що це все було інтересне, однак про це може колись заговорять ці, що слухали і чули.

Моя організаційна діяльність ще не скінчилась, бо багато громадян особисто або телефонічно, часом серед ночі, просять поради у інвестиціях, або відносно членських грамот. Я можу тільки ствердити, що я і за час минулого 1967 року мав повну пошану від українського і американського громадянства, спеціяльно у фінансових кругах.

Можу ще додати, що я помагав провадити книговодство у фінансовім департаменті повних 15 літ і це я вже закінчив з кінцем 31 грудня 1967 року.

Як це згадав д-р Ґалан та пан Дмитро Шмаґала, я є членом Комісії для посередництва в справі злуки укр. Союзів. Мої Пані і Панове! Це і є мій 50-ий річний чи конвенційний Звіт, бо я був вибраний на головного урядовця у вересні 1907 р. в Гарнсбурґу, Па. Радий, що і сьогодні можу бути між вами та радіти розвоєм всім нам дорогої організації. Важаю всього найкращого для 75-літнього Ювілею „Свободи". Дай Боже всім нам діждатися 75 Ювілею УНС в 1969 році.

Я щиро дякую за те, що поставлено мене в кандидати на касира, а ще щиріше вдячний за те, що мене не вибрали.

VIII. і XII. ДИСКУСІЯ НАД ЗВІТАМИ ГОЛОВНОЇ КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ І ЇЇ ЧЛЕНІВ ТА УПРАВИТЕЛІВ СОЮЗІВКИ

До дискусії зголосилися наступні головні урядовці: В. Дідюк, Ст. Куропась, М. Душник, д-р М. Данилюк, А. Чопик, Ст. Гавриш, Т. Шпікула, А. Дубас, Б. Зорич, І. Одежинський і М. Демидчук.

Предметом дискусії та запитів були наступні справи: вага дописів з організаційного життя УНСоюзу в „Свободі" для дальшої праці; взаємини між обласними організаторами й секретарями Відділів; чи готівка, яку УНС держить в банках не є зависокою; чи слід держати ощадностеві вкладки в неукраїнських установах; чи Екзекутива виконала всі рішення й доручення; яка є дійсна вартість „Союзівки" та чи переведено депреціяцію; видатки канадійської канцелярії; які є нові рекомендації контрольної комісії щодо нового приміщення УНС і в інших важливих справах; чи з приводу інфляції не слід було б подумати про нові засоби інвестицій бодай надвишки УНС; які вигляди поширення забезпеченевої діяльности УНС на нові краї й зокрема як буде розв'язана справа розчислення в чужих валютах органу УНС і ін.; чи контрольна комісія перевела аналізу поданих чисел та чи має відповідні рекомендації на майбутнє; чи не слід було б відбувати спільні наради Екзекутиви й контрольної комісії в організаційних і інших справах; яка є калькуляція й заробіток „Союзівки", зокрема щодо харчів та крамниці з пам'ятками й мистецькими виробами; який є стан Фонду Наглої Потреби; потреба збільшення числа кімнат на „Союзівці"; час відкриття басейну для купання повинен бути продовжений; гостям „Союзівки" слід давати запитники в справі членства в УНС; питання заміни низькоопроцентованих бондів на вище-опроцентовані; потреба збільшення висоти стипендій; чи контрольна комісія слідкувала за виконанням рекомендацій; „Союзівка" вимагає такого книговедення, яке б виявляло її калькуляцію та зарібки, зокрема треба інвентаря; чи контрольна комісія перевірювала, як виконано раніші ухвали щодо виплати датків на народні цілі; які ціни обов'язують гостей „Союзівки" членів і нечленів УНС; з яких фондів покривається рекляму „Союзівки".

Відповідаючи на поставлені завваги та прямі запити голова Контрольної Комісії, д-р В. Ґалан подав наступне: для установи величини УНСоюзу, банкова готівка до чверть мільйона долярів не є зависокою, а втім фінансовий відділ дбає про купно короткотермінових цінних паперів у випадку більшої готівки в касі; інвестиційну політику веде Екзекутива й контрольна комісія не може її накидати, хіба, що йшлося б про порушення обов'язуючих приписів чи ухвал. Вартости „Союзівки" контрольна комісія сама не встановляла, але спиралася на книжках, що їх веде Екзекутива. Відносно нового приміщення УНСоюзу контрольна комісія ствердила, що воно конечно потрібне, але є ділом Екзекутиви подбати про нього. Інфляція діє в цілому світі. Є деякі засоби успішної інвестиції, на приклад в землі, але для установ типу УНСоюзу не всі ці засоби є дозволені, або є значно обмежені. Про поширення забезпеченевої діяльности на наші оселі в краях Південної Америки та деінде вже звітував і уважає, що там є велике джерело для скріплення нашої організованої громади, зокрема УНС. Уряди тамошніх країв дбають про засоби забезпечення господарських зв'язків з Америкою й так само діє американський уряд, який ґарантує американським підприємцям, що їх майно не підпаде девальвації місцевої валюти. Думає, що слід поробити заходи в цій справі тим більше, що вони не будуть получені з великими коштами. Контрольна комісія дбає за тісну співпрацю з Екзекутивою й за „тімворк" в громаді і на горі, як передумову успіху. Виміна низькоопроцентованих бондів на бонди з більшим прибутком приносить початково втрату, яку скоро виплачують вищі прибутки, її треба продовжувати, але розважно. Відносно виплати признаних пожертв дані організації в потребі повинні звернутися до Екзекутиви.

Відповідь д-ра Ґалана доповнили інші члени Контрольної Комісії. Гол. контролер І. Ващук поінформував, що контрольна комісія перевела точну перевірку господарки „Союзівки" включно до інвентури її майна. Тому, що половина книговедення ведеться в головній канцелярії, а половина на „Союзівці", контрольна комісія висловила погляд, що все книговедення повинно відбуватися на „Союзівці". Уважає, що управа „Союзіки" заслужила собі на признання й підмічує потребу розбудови „Союзівки", зокрема числа її кімнат.

Гол. контролер І. Іванчук підмічує, що якщо хтось має спеціяльні пропозиції щодо контролі, повинен з ними виступити перед річними нарадами, щоб контрольна комісія мала час і нагоду таку контролю перевести. Гол. контролер І. Геврик завважує, що крім контрольної комісії контролю діяльности УНСоюзу переводить стейтова контрольна влада та контрольна фірма Ернст і Ернст. Контрольна комісія УНС користується вислідами контролі тих чинників.

Після цих відповідей на питання відносно „Союзівки" відповів її управитель Володимир Квас. Він підмітив, що на „Союзівці" переводяться інвентури, на приклад на основі інвентури крамниці з подарунками визначується її прибутки. Вияснює калькуляцію харчів та спосіб книговедення відносно всіх ділянок праці „Союзівки". Відносно купального басейну, то його замикається в час, коли з нього не користають гості „Союзівки" а стараються користати принагідні відвідувачі оселі. Також басейн замкнений в часі Служб Божих. Куток УНСоюзу в вестибулі „Союзівки" виконує свою працю. Гості дістають інформативні брошурки про УНСоюз, а секретар місцевого Відділу УНС дбає й дбатиме, щоб всіх гостей, які не є членами УНС, особисто до того переконати й по змозі на місці забезпечити. Інформує про ціни побуту на „Союзівці" та на дитячих таборах. Для членів оплата табору виносить 30 дол. за тиждень, а для нечленів 35 дол., а за Курси Українознавства — 120 дол. для всіх. Рекляму, включно до безплатного побуту на оселі Міс Союзівки оплачує оселя, бо це частина її конечної інформативної служби.

На цьому закінчилася дискусія над звітами Головної Контрольної Комісії, її членів та управи „Союзівки" й о год. 6 : 55 вечора, проголошено перерву нарад до години 9 вечора, коли розпічнеться третя цього дня, вечірня сесія.

П'ЯТА (ВЕЧІРНЯ) СЕСІЯ

Вечірня сесія розпочалася о год. 9 вечора. Головний предсідник И. Лисогір передав провід сесії заст. гол. пред. Марії Душник. Приступлено до звітування членів Головної Ради.

IX. ЗВІТИ ЧЛЕНІВ ГОЛОВНОЇ РАДИ:

Звіт головного радного Тараса Шмаґали

As resolved at the last Supreme Assembly meeting my report will cover the period from May 1, 1967 until May 1, 1968. The report is outlined in four general categories: (a) official representation of the Ukrainian National Association; (b) unofficial representation of the Ukrainian National Association; (c) activity in the Ukrainian and American communities; and (d) remarks for the good of the organization.

I was officially appointed to represent the Ukrainian National Association and spoke on its behalf at the following:

1. The Ohio Fraternal Congress — Cleveland, Ohio
2. The Ukrainian Youth League of North America Convention — Toronto Ontario, Canada.
3. 50th Anniversary Banquet — Branch 120 — Aliquippa, Pennsylvania.
4. 50th Anniversary Banquet — Branch 119 — Campbell, Ohio
6. Organizational Meetings — Cleveland District, Cleveland, Ohio
7. Organizational Meetings — Youngstown District, Youngstown, Ohio
8. Annual Meeting of District Council, Cleveland District, Cleveland, Ohio
9. Annual Meetings of District Council — Youngstown District, Youngstown, Ohio

I participated in the following functions relating to the Ukrainian National Association:

1. Co-chairman of the Penn-Ohio Bowling Tournament
2. District Committee Meeting — Cleveland District
3. Branch Secretary — Branch #251
4. Organization of Members
5. Contacts with various Fraternalists to exchange ideas on Sales Procedures.
6. Cultural Courses at SOYUZIVKA
7. Vice-Chairman of the Cleveland Ukrainian National Association Home Committee
8. Miscellaneous projects such as investigation-evaluation of mortgages, etc.

Believing the members of the Supreme Assembly should be engaged in civic endeavors in the American as well as Ukrainian communities, I was active in the following:

1. Member of Executive Committee of United Ukrainian Organizations of Greater Cleveland — Branch of the Ukrainian Congress Committee of America.
2. Advisor — Ukrainian Youth League of North America.
3. Member of Ukrainian Youth League of North America Foundation.
4. Executive Board of Ukrainian Professional Society of Ohio.
5. Executive Board of Cuyahoga County Nationalities Movement and Captive Nations Week Committee.
6. Participation in Political Campaigns and Related Activities as a member of the Republican Party.
7. Member of various Civic and Professional Educational Organizations.

Since I feel every member of the Supreme Assembly must participate in the direction and guidance of the Association, I will close this report with suggestions for the good of the Association. While some of these are new ideas, others are simply comments and expansion of previous suggestions.

1. The Association must continue to increase fraternal benefits to our members. In addition to increased dividends and increased benefits to older members we must offer other benefits which will make our insurance coverage attractive. As examples:

a. **Orphan Coverage** — This was outlined in my last report. Hopefully the Executive Committee will report on its findings and action will be taken at this meeting.

b. **Low Interest Mortgages** — With today's skyrocketing interest rates the Association can be of real assistance in aiding our members to become home owners. A "Family Plan" should be developed so that when all members of a family have a certain amount of insurance the family becomes eligible for a "low interest" mortgage. This plan should include sufficient coverage for the head of the family to pay off the mortgage in case of his death or disability.

(Продовження в наступному числі)

ПОВІДОМЛЕННЯ

ПРЕЗИДІЇ ЗАКОРДОННОГО ПРЕДСТАВНИЦТВА УГВР З ПРИВОДУ ПОДОРОЖІ ВЕРХОВНОГО АРХИЄПИСКОПА КАРДИНАЛА ЙОСИФА СЛІПОГО ДО КАНАДИ І ЗСА

Відвідини первоієрарха Української Католицької Церкви, Блаженнішого Кир Йосифа, на північноамериканському континенті є однією з найвидатніших подій у житті української діяспори за останні десятиріччя.

У перші повоєнні роки, коли еміграція довідалася про мучеництво Галицького Митрополита в совєтських в'язницях та концтаборах, він став для всіх українців символом відданости Церкві і народові, провідним виразником героїзму та самопосвяти. Так на нього дивився тоді також і чужинецький світ. Коли ж у лютому 1963, завдяки заходам Папи Йоана XXIII, Кир Йосиф прибув до Риму, його привітали з найбільшими почестями та визнанням видатні мужі Церкви, політичного і громадського світу Заходу. Це був великий тріюмф людини, яка пройшла страсну дорогу наруги насильства і знущання. Це був тріюмф українців усіх віровизнань та всіх політичних переконань. Це була українська перемога.

Людина, яку насильно позбавили митрополичого престола; вірних, священиків та єпископів якої фізично нищили або засилали на каторги, Пастир, якому відобрали право вести своє стадо на Україні, у сподіванні, що це знищить Церкву та віру в народі, — ця людина почала в нових умовах будувати тривкі підвалини для збереження Української Католицької Церкви в діяспорі і для її майбутнього відродження на Україні. Далекозорий почин недавнього совєтського в'язня завершити ієрархічну побудову Української Католицької Церкви патріярхатом знайшов підтримку широких кіл української діяспори. Одначе, як кожна велика ідея, також і ця змобілізувала проти себе деяких чужих і, на жаль, своїх противників.

Перший день перебування Блаженнішого Кир Йосифа, що одночасно був першим днем його зустрічі з українськими народними масами на чужині, показав, якою великою і мобілізуючою є ідея єдности і помісности Української Католицької Церкви, і з яким ентузіязмом сприймається серед народу ідея патріярхату і її носій. Свого Первоієрарха вірні, духівництво та ієрархи зустріли з захопленням, подивом і відданістю. Своєю появою серед народу Первоієрарх угору підніс серця серед нас, оновив їхні душі, заставив відрізняти велике від малого, шляхетне від низького, створив атмосферу щирого патріотизму та нефальшованої єдности. Серед народу появився автентичний, безспірний авторитет.

Так знову утворилася в житті українського народу пригожа нагода для того, щоб у діло провести історичну концепцію створення патріярхату Української Католицької Церкви. Ті, хто на північноамериканському континенті десятками тисяч зустрічали і зустрічають Верховного Архиєпископа, проголосували спонтанно, одностайно і всеціло за негайне створення патріярхату. Вони на очах світу провели найбільш одноцілий, щирий й автентичний плебісцит, що його порівняти можна з повсякчасним плебісцитом цієї ж української людини за державну незалежність України. Українська людина американського континенту хоче патріярхату Української Католицької Церкви і її патріярхом хоче бачити Кир Йосифа. Немає сумніву, що таким самим є голос громад усіх інших країн українського поселення і що таким самим був би голос народу на Україні, якби йому дали змогу вільно висловитися.

Завершення організації Української Католицької Церкви патріярхальним устроєм з патріярхом у проводі — це єдиний та невідкличний засіб для її збереження і росту, для врятування її духово-культурної ідентичности і її українського характеру, для побудови тривалої загороди проти розкладових неукраїнських впливів. Занепад української Христової Церкви був початком кінця громади.

Справа патріярхату Української Католицької Церкви є не тільки справою українських католиків або тільки української діяспори. Завершення патріярхатом Української Католицької Церкви — це могутній поштовх для життя і росту ієрархії та вірних Української Православної Церкви, за якою стоїть більшість українського народу і від характеру якої залежить його доля. Обом — Українській Православній і Католицькій Церквам, а також і українським євангелицьким церковним громадам, комуністична Москва завдала страшних ударів. Вона, Москва, масово знищила їхню ієрархію, священиків та вірних, вона зробила спробу вирвати українській людині віру в Бога, віру в саму себе й у свою націю. П'ятдесят років ведеться на Україні плянове фізичне та духове ламання української людини, її духовости, її культури. А в той же час тільки могутнє відроження релігійного життя і християнства та церков усіх віровизнань може створити підвалини для духового оновлення української людини й української нації.

Від часу висунення Верховним Архиєпископом ідеї патріярхату Української Католицької Церкви — Закордонне Представництво Української Головної Визвольної Ради і визнавці плятформи УГВР беззастережно підтримували цю ініціятиву і бачили в ній крок історичного значення для відродження, збереження і росту цієї Церкви і народу. Ми з приємністю відзначаємо, що в наслідок відвідин Верховним Архиєпископом північноамериканського континенту ця ідея стала власністю найкращих кіл української діяспори, що вона знайшла повну підтримку українських католицьких владик, духівництва та вірних, українських громадських і політичних установ та організацій. І тому сьогодні ми висловлюємо надію і сподівання, що цей новий та благородний розвиток знайде завершення у Синоді всіх українських владик і що цей Синод візьме до уваги щирі прагнення і недвозначно виявлену волю ієрархії та вірних і введе патріярхальний устрій в Українській Католицькій Церкві.

Закордонне Представництво УГВР є переконане, що патріярхальний устрій Української Католицької Церкви посилить прагнення до єдности українських Церков у дусі екуменічної ідеї.

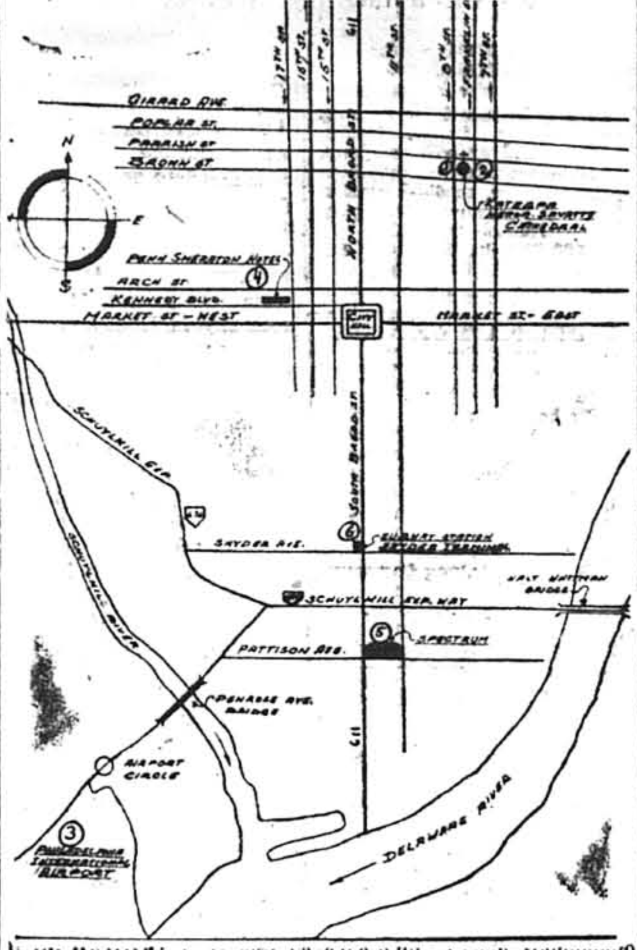
Є хвилини в житті народу, в яких усе, що ділить людей, мусить відійти набік. Є хвилини, в яких є місце тільки для єдности думки і для єдности діла. Така хвилина є тепер. Тому ми глибоко переконані, що в цій неповторній нагоді стануть одним об'єднаним фронтом усі українці, не зважаючи на їхні групові погляди та розбіжності в інших справах, і дозволять Великому Страдникові і людині Божого Промислу завершити історичне діло рятування і відродження християнства в українському народі.

На чужині, липень 1968

Президія Закордонного Представництва Української Головної Визвольної Ради:
о. Іван Гриньох, Мирослав Прокоп, Євген Врецьона, Дарія Ребет

(ог.)

ОРІЄНТАЦІЙНА МАПКА ДЛЯ ТОРЖЕСТВ ПРИВІТАННЯ ВЕРХОВНОГО АРХИЄРЕЯ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ, 20-21 ЛИПНЯ 1968 РОКУ

Пояснення: 1. Новий катедральний Собор Непорочно Зачатої Богоматері (Френклін вул., між Перин і Бравн вулицями). 2. У цій околиці є Митрополича Палата, будинок, в якому замешкає Верховний Архиєрей Кардинал Йосиф, Школа катедри, Дитячий Садочок, Централя СУК „Провидіння", Церковна Крамниця, В-во і Редакція тижневика „Шлях" і щоденника „Америка". 3. Міжнародне летовище де причалить літак з Його Блаженством, в суботу, 20 липня ц. р., о год. 2.27 по пол. 4. Готель „Шератон", де в суботу, 20 липня ц. р. відбудеться привітальний бенкет у пошану Верховного Архиєрея. 5. Стадіон Спектрум, де в неділю, 21 липня ц. р. буде відслужена Архиєрейська Соборна Божественна Літургія о год. 11-ій ранку, а після неї відбудеться зустріч Його Блаженства з організованою молоддю. 6. Остання зупинка підземки (південь) Снайдер, звідки можна їхати автобусом на летовище (лінія „М") і до Спектрум (лінія „С".). До готелю Шератон можна їхати до зупинки підземної залізнички Ситі Гол.

ВІТАЙ НАМ ВЛАДИКО!

СПОВНЕНІ ВІРОЮ СВІТЛОГО МАЙБУТНЬОГО НАШОЇ ЦЕРКВИ І НАРОДУ, ВІТАЄМО

ВИСОКОДОСТОЙНОГО ГОСТЯ

ЇХ БЛАЖЕНСТВО ВЕРХОВНОГО АРХИЄПИСКОПА УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ КАРДИНАЛА

ЙОСИФА СЛІПОГО

З НАГОДИ ЙОГО ВІДВІДИН НА ТЕРЕНІ ФІЛЯДЕЛЬФІЙСЬКОЇ МЕТРОПОЛІЇ.

Схиляємо наші голови у синівській відданості перед новітнім Ісповідником Віри, що продовжує великі діла Блаженного Андрея, Митрополита Галицького. У ці хвилини молимо Всевишнього, щоб здійснив задушевні бажання нашого народу й його Первоєрарха та увінчав нашу Церкву високою і святою гідністю Патріярха.

Бажаємо Вам Ваше Блаженство, Благих і Многих Літ та дочекатись цієї радісної хвилини, коли ВЕСЬ Український Народ зможе привітати ВАС як Першого Святійшого Патріярха Української Католицької Церкви.

Закликаємо усе Громадянство міста Філядельфії і околиці взяти масову участь у святкових привітаннях та урочистостях та в цей спосіб віддати належну шану Великому Синові нашої Церкви й народу, Ісповідникові Віри і нашому Первоєрархові!

Покажім всі, що вміємо й знаємо як віддати честь Високому Достойникові й нашому Духовому Батькові.

Нехай нікого з нас не бракує ані на летовищі ані на бенкеті, ані в неділю на Св. Літургії де чужі церковні та світські достойники та представники глядітимуть уважно на нашу громаду.

Прийдім і віддаймо наш поклін та засвідчім нашу відданість Йому — Нашому Первоєрархові.

Прийдім і помолімся всі спільно з нашим Первоєрархом за нашу Церкву і наш знедолений нарід та просім благословення для нас, наших рідних і близьких.

Просимо теж наших Братів Православних та всіх інших віроісповідань удостоїти ці святкування своєю присутністю, щоб ми всі нашою якнайчисленнішою участю показали силу — силу з'єдиненої та свідомої своїх завдань і обов'язків громади.

Товариство за Патріяльхальний Устрій УКЦ
Об'єднання Українців в Америці „Самопоміч"
Об'єднання б. Вояків Українців в Америці
Станиця б. Українських Січових Стрільців
Станиця кол. Вояків 1-ої Української Дивізії УНА
Об'єднання Карпатських Січовиків
Об'єднання кол. Вояків УПА
Союз б. Вояків Українського Резистансу
Організація Державного Відродження України
Український Публіцистично-Науковий Інститут
Східньо-Европейський Дослідчий Інститут ім. Липинського
Наукове Товариство ім. Т. Шевченка
Літературно-Мистецький Клюб
Об'єднання Мистців Українців
Українське Співоче Товариство „Кобзар"
Українське Католицьке Академічне Об'єднання „Обнова"
Товариство Українських Студентів Католиків „Обнова"
Товариство „Рідна Школа"
Союз Українських Студентських Товариств Америки
Українське Студентське Товариство „Зарево"
Учительська Громада
Український Золотий Хрест
Пласт — Організація Української Молоді
Пластприят
Українська Гетьманська Організація в Америці — 6-ий Відд.
Спортове Товариство „Тризуб"
Союз Українських Купців і Підприємців
Український Демократичний Клюб
Українсько-Американський Клюб Републіканських Жінок
Товариство Українських Бібліотекарів
Об'єднання Українських Ветеринарних Лікарів
Українське Лікарське Товариство Північної Америки — Відділ Па.
Товариство Українських Інженерів
Молода Просвіта
Кредитова Кооператива „Самопоміч"
Українсько-Американський Републіканський Клюб

Товариство за Патріярхальний Устрій Української Католицької Церкви

КРАЙОВА УПРАВА

ПОЧУВАЄМОСЯ НЕВИМОВНО ЩАСЛИВІ ВИСЛОВИТИ ЩИРИМ І ВІДКРИТИМ СЕРЦЕМ НАШ ПРИВІТ

Його Блаженству Верховному Архиєпископові

Кир ЙОСИФОВІ

З ПРИВОДУ ВІДВІДИН ВІРНИХ ЙОГО ЦЕРКВИ В ЗСА.
У ЦИХ ТОРЖЕСТВЕННИХ ДНЯХ ПОБУТУ ЙОГО БЛАЖЕНСТВА В УСІХ ЕПАРХІЯХ НАШОЇ ЦЕРКВИ В ЦІЙ КРАЇНІ, УКРАЇНСЬКІ МИРЯНИ БАГАТОЛЮДНО ВІТАТИМУТЬ ГОЛОВУ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ПОМІСНОЇ ЦЕРКВИ, ЯКИЙ ПРИНОСИТЬ УСІМ УКРАЇНЦЯМ

єдність, любов і мир!

У НАШОМУ СКРОМНОМУ ДАРІ ПРИРІКАЄМО ВАШОМУ БЛАЖЕНСТВУ НАШУ СИНІВСЬКУ ВІДДАНІСТЬ, БЕЗЗАСТЕРЕЖНУ ПІДТРИМКУ ТА ПОСЛУХ. МОЛИМО ВСЕЛАСКАВОГО БОГА, ЩОБ ДОПОМІГ ВАМ, БЛАЖЕННІШИЙ, ПРИГОТУВАТИ ПЕРЕМОГУ ВАШІЙ ЦЕРКВІ ТА НАШОМУ НАРОДОВІ.

Василь Качмар, голова — **о. Володимир Білинський**, почесний голова — **Д-р Александер Ничка**, секретар

СОЮЗ ВЕТЕРАНІВ УКРАЇНСЬКОГО РЕЗИСТАНСУ ГОЛОВНА КОМАНДА В НЮ ЙОРКУ

ПОВІДОМЛЯЄ, ЩО В СУБОТУ, 13-го ЛИПНЯ 1968 Р. В СТ. ПОЛ, МІНН. ТРАГІЧНО ЗГИНУВ НА 46-му РОЦІ ЖИТТЯ

НАШ НЕЗАБУТНІЙ ДРУГ

МИХАЙЛО ОСТАПЧУК (КЛЕН)

ПОКІЙНИЙ НАРОДИВСЯ У ВЕРБІ НА ДУБЕНЩИНІ, ВОЛИНЬ. УЧАСНИК УКРАЇНСЬКОЇ ПОВСТАНСЬКОЇ АРМІЇ ТА УКРАЇНСЬКОГО ЛЕГІОНУ САМООБОРОНИ.

ПАНАХИДА В П'ЯТНИЦЮ, 19-го ЛИПНЯ Ц. Р. О ГОД. 7:30 ВЕЧ. В ПОХОРОННОМУ ЗАВЕДЕННІ INDERSON, ST. PAUL, MINN.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ ВІДБУДУТЬСЯ В СУБОТУ, 20-го ЛИПНЯ 1968 Р. О ГОД. 9-ій РАНКУ В УКРАЇНСЬКІЙ ПРАВОСЛАВНІЙ ЦЕРКВІ СВ. ВОЛОДИМИРА І ОЛЬГИ, А ВІДТАК НА МІСЦЕВИЙ ЦВИНТАР.

Повідомляємо Рідних і Знайомих, що наш Найдорожчий МУЖ і БАТЬКО

бл. п.

Д-р КОНСТАНТИН ТРЕТЯК

кол. Український Січовий Стрілець
упокоївся в Бозі у вівторок, 16-го липня 1968 року.

ПАНАХИДА в середу, 17-го липня ц. р. о год. 8:30 веч. в похоронному заведенні Mc Nerney Burnadz, Кліфтон, Н. Дж.

ПОХОРОН в четвер, 18-го липня 1968 р. о год. 9-ій ранку до церкви св. Миколая, а опісля на цвинтар св. Михайла в Лодай, Н. Дж.

В глибокому смутку:

дружина — **МАРІЯ**
син — **ОЛЕГ** з дружиною **РЕНАТОЮ**
донька — **ХРИСТИНА**
та Родина в Україні

Замість квітів на могилу, просимо складати пожертви на Катедру Українознавства.

ДАР ЛЮБОВИ ДЛЯ ПЕРВОЄРАРХА

З нагоди відвідин Його Блаженства Верховного Архиєпископа Кир Йосифа Сліпого в Філядельфійській Архиєпархії напевно схочемо виявити нашу щедрість і зложити пожертву також поза збіркою у церкві, окремо від себе особисто, на собор св. Софії і на Український Католицький Університет св. Климента в Римі. А що всі ці пожертви будуть безпосередньо передані Його Еміненції Кардиналові Йосифові, то треба витяти понижче зголошення і виповнити його.

ДАР ЛЮБОВИ ДЛЯ ВЕРХОВНОГО АРХИЄПИСКОПА КАРДИНАЛА ЙОСИФА СЛІПОГО
GIFT FOR JOSYF CARDINAL SLIPYJ

Ім'я і прізвище
Name ....

Адреса
Address ....

....

Сума
Amount $ ....

Виставлений чек на:
JOSYF CARDINAL SLIPYJ FUND

разом із виповненим зголошенням просимо післати на адресу:

ARCHBISHOP'S CHANCERY OFFICE
815 North Franklin Street
PHILADELPHIA, Pa. 19123

Пам'яті д-ра Антона Заплітного

Дня 6 липня 1968 р. велика дітройтська громада відпровадила на вічний спочинок одного із визначних своїх громадян, сл. п. д-ра Антона Запітного. Д-р Антін Заплітний упокоївся в Бозі дня 1-го липня на 79-му році життя, по довгій та тяжкій недузі, залишивши у смутку дружину Степанію, заміжних дочок Марію і Володимиру з мужами та п'ятьох внуків. Похоронні Богослуження відправив о. ігумін Інокентій Лотоцький з церкви Непорочного Зачаття у Гемтремку.

Тіло покійного відвезено на кладовище „Моунт Елліот", де над могилою прощальні промови виголосили: д-р Олександер Марітчак від Об'єднання Укр. Правників, п. Михайло Ласка від УККА, інж. Степан Білий від Т-ва Рідної Школи.

Безпосередньо по похоронах зібралась чисельно наша громада на поминках у залі при Укр. Амер. Осередку при вул. Карпентер, що його довголітним членом управи був Покійний.

З своїми споминами про Покійного виступало багато промовців: Д-р Михайло Дужий від Організацій Визвольного Фронту, п. Зиновій Брездень від Теребовлян, інж. Ярослав Зубаль від УВАН-у, проф. Пилип Гайда від бувших учнів Тернопільської гімназії, п. Михайло Бабій від місця уродження Покійного, д-р Андрій Когут від Укр. Осередку, п. Микита Ковальчук від старших віком. З словом прощання виступали ще д-р Михайло Цап, інж. Остап Захарків та п. Ярослав Сена.

Така чисельність промовців вказує, якою великою пошаною втішався сл. п. д-р А. Заплітний. Бесідники підчеркували великі прикмети Покійного його шляхетну, спокійну вдачу, небуденну скромність та працьовитість. Він — як заявив один промовець — працював не для слави, не для особистих користей. Він працював з любови до свого народу, тут на місці свойого поселення — і там в Україні, у своїй Теребовлі. У тяжкі роки переслідувань та гноблень його краянів усіма окупантами, покійний д-р А. Заплітний ішов радо з поміччю усім, хто лише про таку поміч до нього звернувся. Він як член управи Читальні „Просвіти", сталий учасник „Бесіди", член усіх існуючих товариств на рідних землях, працював тихо, без розголосу несучи слово поради в найдальші закутини теребовельського повіту. Опинившись по війні тут у Дітройті, Покійний із першого дня включився у громадську працю. Він один із основоположників Рідної Школи, якої став довголітнім головою. Він розумів вагу освіти для нашої молоді, для якої не жалів ніколи часу ні труду. Ми бачили його як у дощ чи сніговію ходив з колядою на цілі Рідної Школи. Ми бачили його як предсідника багатьох загальних зборів різних товариств. Ми бачили його на усіх імпрезах метрополії Дітройту. Ми бачили його за працею у міській бібліотеці, де шукав у всіх доступних йому журналах та газетах чи книжках за матеріялами для своїх дописей чи розвідок. Він був готовий з'явитися на кожний поклик, не зважаючи на свій вік.

Покійний не покидав працювати до останнього дня свойого життя. Ще так недавно авторові цього спомину сказав: „Здається, що життя втікає від мене, а шкода, бо ще так багато хотілося б зробити. Ще так багато хотілося б написати".

Хто слідкував у „Свободі" за дописами покійного д-ра Антона Заплітного, той напевно відчув, який вклад праці вимагала його солідна розвідка кожної порушуваної теми чи проблеми, міжнародного чи особистого регіонального характеру. Покійний співтворець Історії Теребовельщини не дожив моменту її появи.

Д-р Антін Заплітний — це неначе людина далекого романтизму. Це рідкість оцієї нашої старшої ґенерації, що проходить мов сон, лишаючи по собі смуток і жаль" — висловив один із промовців.

Далеко від Рідної Землі, від любих теребовлян, від славного княжого ґороду, від мрійливого замку - свідка слави прадідівської, від спокійної річки Гнізни, далеко від старенької церкви спочив д-р А. Заплітний. Пам'ять оцієї над усе скромної людини житиме вічно між нами.

Зиновій Брездень

Українські науковці взяли участь у канадійських з'їздах

У червні ц. р. в місті Келгарі, Альберта, відбулися річні з'їзди наукових товариств Канади, в яких узяли діяльну участь українські науковці. Так, у з'їзді Канадського Інституту Назвознавчих Наук, що його очолює проф. Я. Рудницький, зроблено дві доповіді на українські теми: „Українські місцеві назви в Альберті" д-ра Яра Славутича (Альбертський університет) і „Адигейські мови — ключ до походження слов'ян" проф. Чапленка (Ню Йорк).

На річному з'їзді славістів Канади були виголошені такі доповіді: „М. Драгоманов та проблеми українсько-жидівських взаємин" д-ра І. Лисяка Рудницького (Американський університет), „Нові джерела до передісторії слов'янського назвознавства" д-ра Я. Рудницького (Манітобський університет), „Покровський та радянська історична ідеологія" проф. Р. Шпорлюка (Мишиґенський унів.), „Зміни в професіях українців Канади" професора В. Ісаєва (Віндзорський унів.), „Заарештована муза—нова поезія з Ук.СРР" д-ра Яра Славутича (Альбертський унів.), „Є. Онєгін Пушкіна" проф. Н. Косач (Оттавський унів.).

Дискутантами до згаданих доповідей були В. Ісаїв, В. Буйняк, Яр Славутич, П. Воробій, Я. Розумний. Головували на різних сесіях Я. Рудницький, о. В. Савчук, Б. Боцюрків, Яр Славутич, П. Потічний та И. Мухин.

Загально кажучи, сьогорічна діяльність українських науковців була більшою, між у попередніх з'їздах. **П.**

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

П'ЯТНИЦЯ, 19-го ЛИПНЯ 1968 р.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Укр. Січ — 170 Відд. о год. 6-ій веч. в домівці УНДому. — Управа.

СУБОТА, 20-го ЛИПНЯ 1968 р.

ПАССЕЙК, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Т. Шевченка — 42 Відд. о год. 7:30 веч. Зміну зроблено з причини приїзду до Філядельфії Кард. Йосифа Сліпого. Проситься вплачувати чл. вкладки на зборах. — В. Марущак, рекор. секр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Звичайні місячні збори Б-ва св. Юрія — 239 Відд. о год. 3:30-4:30 по пол. в домі Укр. Амер. Горожан при 847 N. Franklin. Проситься вибрати дивідендові чеки. — Д-р В. Ґалан, предс., М. Ковальчук, секр.

НЕДІЛЯ, 21-го ЛИПНЯ 1968 р.

КАРТЕРЕТ, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Запор. Січ — 342 Відд. о год. 1:30 по пол. в клясі ч. 2 при церкві св. Димитрія. Проситься вирівняти вкладки і відібрати дивіденди. — Управа.

БРИДЖПОРТ, Конн. Місячні і піврічні збори Т-ва Укр. Січ — 59 Відд. о год. 2-ій по пол. в УНДомі, 500 Галлет вул. Обговорюватиметься на зборах акцію приєднування нових членів. Проситься вибрати дивідендові чеки. — Управа.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Місячні збори Т-ва Запор. Січ відложені до 18-го серпня з причини, Товариського пікніку, що відбудеться 11 серпня. Збори відбудуться в Укр. Амер. Клюбі о год. 1:30 по пол. на яких буде звіт пікніку. — П. Дзюба, гол., Т. Песко, кас., В. Попович, секретар.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Місячні збори С-ва Преч. Д. М. — 112 Відд. по 2-ій і 3-ій Сл. Божій в залі церкви св. ап. Петра і Павла при College Avenue. Також буде роздача чеків-дивіденд. — Й. Добрянська, секр.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

ТАРЗАН, ч. 6031 — Я Тарзан, ви Іто!

Тарзан, повторюючи слова, які сирота-хлопець міг чути як немовля від своїх батьків... ще перед шоком наслідок випадку з літаком... допоміг підсвідомо зрушити хлопцеві його умови п'ятирічну бар'єру мовчанки. — Мамі! Деді!

— Моє ім'я Тарзан, ваше ім'я є... Іто! — Моє ім'я є Тарзан. Ваше ім'я Іто!

— Ні! Ні! Моє ім'я Тарзан! Ваше ім'я Іто! Я — Тарзан! — Ви — Іто! Я Тарзан!